

บทที่ 3

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการทางกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศ ในโซเชียลมีเดียของประเทศไทยและต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศคือ เครื่องรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐอินเดีย และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ ซึ่งจากที่ได้ค้นหาข้อมูลผู้วิจัยสรุปรูปแบบการคุกคามทางเพศที่มุ่งเน้นศึกษาเฉพาะการคุกคามทางเพศแบบออนไลน์เท่านั้นเป็นกรอบในการวิเคราะห์มาตรการทางกฎหมายเพื่อให้เห็นว่ามาตรการทางกฎหมายของแต่ละประเทศสามารถนำมาปรับใช้บังคับกับการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

3.1 ประเทศไทย

ประเทศไทยไม่ได้มีกฎหมายบัญญัติถึงนิยามของคำว่า “การคุกคามทางเพศ” ไว้ดังนั้นเมื่อศึกษาความหมายจากพจนานุกรมได้ความหมายว่า เป็นการกระทำหรือพฤติกรรมทางเพศที่ผู้ถูกระทำหรือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อถือว่าเป็นสิ่งไม่พึงปรารถนาและไม่ต้องการ โดยการคุกคามทางเพศอาจอยู่ในรูปแบบการแสดงออกทางวาจา กริยาท่าทาง หรือการสัมผัสทางร่างกาย¹

ดังนั้นผู้วิจัยเห็นว่า คำว่า “การคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย” จึงความหมายว่า เป็นการกระทำหรือพฤติกรรมทางเพศที่ผู้ถูกระทำหรือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อถือว่าเป็นสิ่งไม่พึงปรารถนาและไม่ต้องการ โดยการคุกคามทางเพศอาจอยู่ในรูปแบบการแสดงออกทางโซเชียลมีเดีย

3.1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

ตามที่มาตรา 77 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้บัญญัติว่า

“รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมาย

¹ เจนวิทย์ นवलแสง, ภัทราภรณ์ เกษตรสาระ และอชิรญา กุ่พงศกร. (2559). ความรับผิดชอบทางอาญาและการเยียวยาผู้เสียหายจากการคุกคามทางเพศ. *วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย*. 8(2), 331.

ต่างๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกขั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนด โดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนาคุณภาพกฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

รัฐพึงใช้ระบบอนุญาตและระบบคณะกรรมการในกฎหมายเฉพาะกรณีที่เป็น พึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐและระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน และพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง”

กฎหมายต้องมีการเพิ่มเติม ปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของผู้คนในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไป เมื่อปรากฏว่าปัจจุบันสื่อโซเชียลมีเดียได้เข้ามามีส่วนในการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคมเป็นอย่างมาก ทำให้เกิดการกระทำความผิดในสื่อโซเชียลมีเดียเพิ่มขึ้น หนึ่งในนั้นคือการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่ารัฐมีความจำเป็นต้องตรากฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศในโซเชียลมีเดียเพื่อคุ้มครองผู้ถูกคุกคามทางเพศที่แม้ว่าจะไม่ได้รับความเสียหายทางกายแต่อาจได้รับความเสียหายทางจิตใจมากน้อยแตกต่างกัน อีกทั้งต้องกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิดที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดความเช็ดหลาบรวมทั้งต้องทำการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในการกระทำของตนเพื่อลดโอกาสในการกลับมากระทำผิดซ้ำอีก

3.1.2 ประมวลกฎหมายอาญา

เมื่อผู้วิจัยได้พิจารณาประมวลกฎหมายอาญาในหมวดการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ฐานความผิดหลักดังนี้

มาตรา 276 ถึง มาตรา 277ตรี ที่บัญญัติเกี่ยวกับความผิดฐานกระทำชำเรา

ความผิดฐานนี้คือการชำเราผู้เสียหายโดยที่ผู้เสียหายไม่ยินยอม ผู้กระทำจึงต้องข่มขืนใจ โดยการขู่เชือดด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือ โดยการทำให้ผู้เสียหายตกอยู่ในภาวะที่ไม่อาจขัดขืนได้ หรือ โดยทำให้ผู้เสียหายเข้าใจผิดว่าผู้กระทำเป็นบุคคลอื่น โดยมีเจตนาเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำเอง โดยใช้อวัยวะเพศของตนกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

มาตรา 278 ถึง มาตรา 280/1 ที่บัญญัติเกี่ยวกับการกระทำอนาจาร

ความผิดฐานนี้คือ การกระทำอนาจาร โดยผู้เสียหายไม่ยินยอม ผู้กระทำจึงต้องข่มขืนใจ โดยการขู่เชือดด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือ โดยการทำให้ผู้เสียหายตกอยู่ในภาวะที่

ไม่อาจขัดแย้งได้ หรือโดยทำให้ผู้เสียหายเข้าใจผิดว่าผู้กระทำเป็นบุคคลอื่น โดยการกระทำอนาจารในความหมายที่คำพิพากษาได้วางแนวไว้คือการกระทำอันไม่สมควรในทางเพศ เช่นการกอด จูบ ลูบ คลำ หรือการแตะต้องเนื้อตัวร่างกายในทางที่ไม่สมควร² ไม่ว่าจะเป็นการที่ผู้กระทำแตะต้องตัวผู้อื่นในทางไม่เหมาะสมหรือการที่ผู้กระทำบังคับให้ผู้อื่นแตะต้องตัวผู้กระทำเองก็เป็นการกระทำอนาจารทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามหากเป็นการกล่าววาจาลามกต่อเสียดไปในทางเพศ หรือการแสดงภาพลามกอนาจารให้ดูไม่ถือว่าเป็นการกระทำอนาจาร

มาตรา 282 ถึง มาตรา 284 ที่บัญญัติถึงการเป็นธุระจัดหา และการค้าเพื่อสนองความใคร่ของบุคคลอื่น ไม่ว่าจะเป็นการพาไปกระทำชำเราหรือเพื่ออนาจาร

ความผิดฐานนี้คือ การเป็นธุระ จัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งบุคคล เพื่อการอนาจารหรือเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น โดยผู้นั้นจะยินยอมหรือไม่ก็เป็นความผิด กล่าวคือเมื่อมีการเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปและมีเจตนาเพื่ออนาจารหรือสนองความใคร่ของผู้อื่นความผิดก็สำเร็จแล้ว

มาตรา 287 ไปจนถึง มาตรา 287/2 นั้นจะเป็นการพูดถึงสื่อลามก ไม่ว่าจะเป็นการนำเข้า ส่งออก ประโยชน์ทางการค้า และการครอบครองสื่อลามกโดยเฉพาะสื่อลามก

“สื่อลามก” ตามพจนานุกรมฉบับล่าสุด พ.ศ.2554 ให้ความหมายไว้ว่า คือสื่อที่หยาบช้ำต่ำทราม สื่อที่หยาบโลน สื่อที่เป็นที่น่ารังเกียจของคนดีมีศีลธรรม

“สื่อลามก” ตามด้วยบทกฎหมายอาญาและแนวคำพิพากษา หมายถึงสื่อที่ทำให้ผู้พบเห็นมีความรู้สึกซึ่งน่าอูจาดบัดสี น่าอับอาย ซึ่งส่วนใหญ่จะแสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์ ภาพอวัยวะเพศ ทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศของมนุษย์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่ทางกามารมณ์ ไม่ว่าจะแสดงออกในรูปของภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณาเครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม³

จะเห็นได้ว่าจากความคิดทั้ง 4 ฐานความคิดที่กล่าวมาก่อนหน้านี้ เป็นการกระทำที่เกิดขึ้นทางกายภาพเท่านั้น ดังนั้นการบังคับใช้กฎหมายจึงไม่ครอบคลุมไปถึงการคุกคามทางเพศในไซเบอร์สเปซซึ่งไม่ใช่การคุกคามจากเนื้อตัวร่างกายโดยตรง

² ทนายทฤษฎดา. (2563). *การกระทำอนาจารคืออะไร ตามคำพิพากษาศาลฎีกาใหม่* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.lawyers.in.th/> [2564, 4 กรกฎาคม].

³ อธิทพล ปรีดิประสงศ์. (2555). *อันเนื่องมาจากประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗* (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.gotoknow.org/posts/101055> [2564, 4 กรกฎาคม].

แม้ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 397วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่าผู้ใดกระทำการใดๆต่อผู้อื่นอันเป็นการรังแก ข่มเหง คุกคาม หรือทำให้ได้รับความอับอาย หรือได้รับความเดือดร้อนรำคาญเป็นความผิด และมีเหตุเพิ่มโทษแก่ผู้กระทำความผิดในวรรคสองและวรรคสาม คือกรณีการกระทำความผิดในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล หรือเป็นการส่อไปในทางที่จะล่วงเกินทางเพศ ผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น และหากเป็นการกระทำโดยผู้ที่มีอำนาจเหนือกระทำต่อผู้ได้บังคับบัญชาผู้กระทำต้องรับโทษหนักขึ้น แม้จะมีการนำมาตรา 397 มาใช้บังคับกับการคุกคามทางเพศใน โชเซียลมีเดียได้ก็ตาม แต่ก็ยังเป็นบทหลุโทษคือมีโทษสถานเบา ศาลมักพิจารณาให้ผู้กระทำจ่ายค่าปรับซึ่งไม่ได้สัดส่วนกับความเสียหายที่เหยื่อได้รับจากการกระทำนั้น อีกทั้งไม่สามารถทำให้ผู้กระทำความผิดเจ็บช้ำได้แต่อย่างใด

3.1.3 พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560

เมื่อพิจารณาจากพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 พระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันไม่ให้มีผู้กระทำการใดๆให้ระบบคอมพิวเตอร์ไม่สามารถทำงานตามคำสั่งที่กำหนดไว้หรือทำให้การทำงานผิดพลาดไปจากคำสั่งที่กำหนดไว้ หรือใช้วิธีการใดๆเข้าล่วงรู้ข้อมูล แก้ไข หรือทำลายข้อมูลของบุคคลอื่นในระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ หรือใช้ระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเผยแพร่ข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จหรือมีลักษณะลามกอนาจาร ข่มขู่ให้เกิดความเสียหาย กระทบกระเทือนต่อเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของรัฐ รวมทั้งความสงบสุขและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 โดยมีวัตถุประสงค์คือปรับปรุงบทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รักษาการตามกฎหมาย กำหนดฐานความผิดขึ้นใหม่ และแก้ไขเพิ่มเติมฐานความผิดเดิม รวมทั้งบทกำหนดโทษของความผิดดังกล่าว ปรับปรุงกระบวนการและหลักเกณฑ์ในการระงับการทำให้แพร่หลายหรือลบข้อมูลคอมพิวเตอร์ ตลอดจนกำหนดให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบ ซึ่งมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 และแก้ไขเพิ่มเติมอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เนื่องจากเห็นว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2550 ไม่เหมาะสมกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งรูปแบบการกระทำความผิดมีความซับซ้อนมากขึ้นตามพัฒนาการทางเทคโนโลยีซึ่งเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม โดย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 ได้ความว่า

มาตรา 11 วรรคสองที่บัญญัติว่า ผู้ใดส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์แก่บุคคลอื่นอันมีลักษณะเป็นการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้รับข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โดยไม่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถบอกเลิกหรือแจ้งความประสงค์เพื่อปฏิเสธการตอบรับได้โดยง่าย ต้องระวางค่าปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรานี้มีความคล้ายคลึงกับประมวลกฎหมายอาญามาตรา 397 แต่มีการเพิ่มอัตราค่าปรับจากขั้นสูงไม่เกินห้าพันบาทเป็นไม่เกินสองแสนบาท อย่างไรก็ตามผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าการเรียกค่าปรับอย่างเดียวนั้นไม่อาจแก้ปัญหาการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียได้อย่างแท้จริง อีกทั้งการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียมีหลากหลายรูปแบบแต่พระราชบัญญัตินี้คุ้มครองเพียงการกระทำที่เป็นการส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือข้อความอิเล็กทรอนิกส์เท่านั้น ไม่รวมไปถึงการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียในรูปแบบอื่น

มาตรา 14(4)(5) ที่บัญญัติว่า

“ ...

(4) ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใดๆที่มีลักษณะอันลามก และข้อมูลนั้นประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้

(5) เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลโดยรู้ว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ตาม(1) (2) (3)หรือ(4)”

มาตรานี้ใช้บังคับได้ในกรณีที่มีการโพสต์ข้อมูลคอมพิวเตอร์ไม่ว่าจะเป็นรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว หรือสื่อลามกอื่นๆเข้าไปในระบบคอมพิวเตอร์ที่คนทั่วไปสามารถเข้าถึงได้ หรือทำการเผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลดังกล่าวด้วย ซึ่งไม่ครอบคลุมไปถึงพื้นที่ส่วนตัว เช่น โปรแกรมแชทส่วนตัว อีเมลล์ เป็นต้น

มาตรา 16วรรคหนึ่งที่บัญญัติว่า ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ที่ประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่ปรากฏภาพของผู้อื่น และภาพนั้นเกิดจากการสร้างขึ้น ตัดต่อ เดิมหรือดัดแปลงด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือวิธีการอื่นใด โดยประการที่น่าจะทำให้ผู้อื่นเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น ถูกเกลียดชัง หรือได้รับความอับอาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรานี้สามารถนำมาปรับใช้ในกรณีที่มีการคุกคามทางเพศโดยการตัดต่อรูปภาพของเหยื่อซึ่งเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ให้เป็นภาพโป๊ ภาพเปลือย หรือในลักษณะเดียวกัน

จากที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ.2560 สามารถนำมาปรับใช้บังคับได้เฉพาะในกรณีเป็นการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียโดยตรงเท่านั้น แต่หากเป็นการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียโดยอ้อม เช่น การส่งข้อความอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ข้อความสองแง่สามง่ามสามารถตีความได้หลายแบบแม้แต่ในทางคุกคาม กรณีนี้ผู้วิจัยเห็นว่าตัวบทของพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีช่องโหว่ในการคุ้มครองผู้ถูกคุกคามทางเพศในลักษณะดังกล่าวอยู่

3.1.4 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.2562

เมื่อพิจารณาถึงพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.2562 ที่ถูกตราขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสามารถป้องกันหรือรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างทันทั่วทั้งสมควรกำหนดลักษณะของภารกิจหรือบริการที่มีความสำคัญเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศทั้งหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชนที่จะต้องมีการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์มิให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงในด้านต่างๆ รวมทั้งให้มีหน่วยงานเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการประสานการปฏิบัติงานร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชน ไม่ว่านในสถานการณ์ทั่วไปหรือสถานการณ์อันเป็นภัยต่อความมั่นคงอย่างร้ายแรง ตลอดจนกำหนดให้มีแผนปฏิบัติการและมาตรการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์อย่างมีเอกภาพและต่อเนื่อง อันจะทำให้การป้องกันและการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพนั่นเอง เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาพระราชบัญญัตินี้ได้ความว่า

มาตรา 3 ได้กล่าวถึงคำนิยามคำศัพท์ที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ จะเห็นได้ว่าคำว่า

“การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” หมายความว่า มาตรการหรือการดำเนินการที่กำหนดขึ้นเพื่อป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศอันกระทบต่อความมั่นคงของรัฐ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางทหาร และความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ

“ภัยคุกคามทางไซเบอร์” หมายความว่า การกระทำหรือการดำเนินการใดๆ โดยมีขอบโดยใช้คอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์หรือ โปรแกรมไม่พึงประสงค์โดยมุ่งหมายให้เกิดการประทุษร้ายต่อระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

“เหตุการณ์ที่เกี่ยวกับความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” หมายความว่า เหตุการณ์ที่เกิดจากการกระทำหรือการดำเนินการใดๆ ที่มีขอบซึ่งกระทำการผ่านทางคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งอาจเกิดความเสียหายหรือผลกระทบต่อการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ หรือความมั่นคง

ปลอดภัยไซเบอร์ของคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์

“มาตรการที่ใช้แก้ปัญหาเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์” หมายความว่า การแก้ไขปัญหาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ โดยใช้บุคลากร กระบวนการ และเทคโนโลยี โดยผ่านคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือบริการที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ใดๆ เพื่อสร้างความมั่นใจและเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องกับระบบคอมพิวเตอร์

มาตรา 41 การรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ต้องคำนึงถึงความเป็นเอกภาพและการบูรณาการในการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐและหน่วยงานเอกชน และต้องสอดคล้องกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม และนโยบายและแผนแม่บทที่เกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงของสภาพความมั่นคงแห่งชาติ

การดำเนินการด้านการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ต้องมุ่งหมายเพื่อสร้างศักยภาพในการป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

เมื่อศึกษาจากวัตถุประสงค์ของการบัญญัติพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.2562 และคำนิยามในมาตรา 3 ของพระราชบัญญัตินี้ จะเห็นได้ว่าเป็นข้อกำหนดที่คุ้มครองความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือบริการในทางไซเบอร์เท่านั้น กล่าวคือคุ้มครองในกรณีที่มีการกระทำโดยใช้คอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ไซเบอร์ในการคุกคามต่อระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง และเป็นอันตรายที่ใกล้จะถึงที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหรือส่งผลกระทบต่อการทำงานของคอมพิวเตอร์ ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง

จากการพิจารณาตรา 41 พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 ที่ถูกบัญญัติไว้ในส่วนของนโยบายและแผน เห็นได้ชัดว่าพระราชบัญญัตินี้มุ่งสร้างศักยภาพในการป้องกันการถูกคุกคามทางไซเบอร์เพื่อรักษาความมั่นคงของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตราขึ้นเพื่อปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ

เมื่อผู้วิจัยได้ศึกษาไล่เรียงตามตัวบทอื่นๆ ในพระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ.2562 จึงทราบว่าไม่มีตัวบทมาตราใดที่คุ้มครองไปถึงการกระทำโดยใช้คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ไซเบอร์ในการคุกคามบุคคล ดังนั้นจึงไม่สามารถนำพระราชบัญญัตินี้มาปรับใช้ในกรณีเกิดการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียได้เลย

3.2 กฎหมายต่างประเทศ

3.2.1 สหรัฐอเมริกา มลรัฐแคลิฟอร์เนีย

Anna North แห่ง The New York Time และ Amanda Hess แห่ง Slate ได้กล่าวว่า เมื่อพวกเขาได้ศึกษาการคุกคามออนไลน์ พวกเขาต้องการกำหนดขอบเขตของการคุกคามออนไลน์ให้ชัดเจน มิเช่นนั้นผลของการสำรวจจะไม่ได้ประสิทธิภาพเพียงพออย่างที่ควรจะเป็น ต้องมีกำหนดขอบเขตคำนิยามของคำว่าคุกคามและการติดตาม (stalking) ไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย การกำหนดคำนิยามดังกล่าวทำได้โดยการศึกษาวิถีของผู้คุกคามเป็นกุญแจสำคัญของการแก้ปัญหาการคุกคามออนไลน์

เมื่อพิจารณาจากประมวลกฎหมายอาญา การคุกคามทางไซเบอร์ถูกเข้าใจว่าเป็นการแสดงออกซ้ำๆ ผ่านสื่อออนไลน์จนกระทั่งกลายเป็น “แนวทางปฏิบัติ” ต่อเหยื่อที่เป็นบุคคลใดบุคคลหนึ่งเฉพาะเจาะจง ซึ่งเป็นสาเหตุให้เหยื่อนั้นรู้สึกไม่สบายใจ เตือนร้อนรำคาญ และหรือทำให้เหยื่อเกิดความกลัวว่าจะเกิดอันตรายแก่กาย ส่วนการติดตามทางออนไลน์ (Cyber stalking) จะมีความหมายแคบกว่าที่ประมวลกฎหมายอาญากำหนดซึ่งส่งผลให้เหยื่อเกิดความกลัวและรู้สึกไม่ปลอดภัยต่อร่างกายของตน

การกำหนดคำนิยามนั้นเป็นเพียงการเริ่มต้น ผู้ที่เข้าร่วมสำรวจต้องมีความเข้าใจในรูปแบบของการกระทำซึ่งต้องห้ามกฎหมายโดยกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามทางไซเบอร์หรือการติดตามทางไซเบอร์ โดยมีการกระทำหลักอยู่ 4 การกระทำดังนี้

ประการแรก การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการข่มขู่ หรือทำให้เหยื่อรู้สึกกลัวโดยการคุกคาม ข่มขู่ว่าตนใดนั้นและทันทีทันใดจะทำอันตรายต่อร่างกายของเหยื่อซึ่งส่งผลให้เหยื่อเกิดความกลัวและเข้าแทรกแซงการดำเนินชีวิตในกิจวัตรประจำวันของเหยื่อ พวกเขาอาจจะปลอมแปลงเป็นเหยื่อในช่องทางออนไลน์หรือในโซเชียล นำเสนอความสนใจทางเพศและในขณะที่นั้นจะทำการส่งข้อมูลของตนเอง

ประการที่สอง ผู้คุกคามจะทำลายอาชีพและชื่อเสียงของบุคคลอื่น โดยการโพสต์ข้อความที่ไม่เป็นจริงทำให้ผู้อื่นเสื่อมเสียชื่อเสียง เช่น กล่าวอ้างว่าบุคคลนั้นเป็นโรคจิตต่อร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา เป็นต้น พวกเขาจะกระทำเพื่อให้แน่ใจว่าโพสต์ที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงนั้นจะปรากฏเด่นชัดโดยชื่อของเหยื่อ พวกเขาอาจส่งข้อความเหล่านั้นไปยังนายจ้าง พวกเขาอาจทำการรายงานความรุนแรงอันเป็นเท็จไปยังแพลตฟอร์มเพื่อให้ทำการปิดบัญชีของเหยื่อ

ประการที่สาม ผู้คุกคามอาจบุกรุกความเป็นส่วนตัวของตัวเองของเหยื่อ โดยการโพสต์รูปเปลือยของเหยื่อโดยอาศัยความน่าเชื่อถือและความไว้วางใจและโดยการกระทำเพื่อให้ทราบถึงรหัสความปลอดภัยของบัญชีโซเชียลของเหยื่อ

ประการสุดท้าย ผู้คุกคามใช้เทคโนโลยีในการโจมตีบัญชีของเหยื่อส่งผลให้บัญชีของเหยื่อถูกระงับการใช้งานชั่วคราวหรือตลอดไป⁴

การคุกคามออนไลน์ (Online harassment) ประกอบด้วยการกระทำที่เป็นการข่มขู่หรือคุกคามผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และการกระทำที่เป็นการข่มขู่หรือคุกคามผ่านทางข้อความโพสต์ในสื่อออนไลน์

โดยเป้าหมายคือบุคคลใดบุคคลหนึ่งเฉพาะเจาะจง อาจกระทำต่อบุคคลนั้นโดยตรงหรือใช้วิธีการเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลของเหยื่อ ซึ่งการกระทำเหล่านั้นส่งผลให้เหยื่อเกิดความเครียด กลัว หรือโกรธเคือง

ข้อกล่าวหาที่เป็นการคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber harassment) ในแคลิฟอร์เนียคือการที่ผู้กระทำความผิดใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ในการโพสต์ข้อมูลลงในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับเรื่องส่วนบุคคลเพื่อยั่วให้บุคคลกระทำการที่ผิดกฎหมาย

ข้อกล่าวหาที่เป็นการติดตามทางไซเบอร์ (Cyberstalking) ในแคลิฟอร์เนีย ผู้กระทำความผิดนั้นต้องจงใจ มีเจตนาชั่วร้าย และกระทำการซ้ำๆ ในการติดตาม คุกคาม หรือข่มขู่ผู้อื่นในสิ่งที่ผู้กระทำทราบดีว่าเป็นการทำให้ผู้นั้นหรือครอบครัวของผู้นั้นเกิดความรู้สึกกลัวหรือรู้สึกไม่ปลอดภัย

ข้อกล่าวหาที่เป็นการหาผลประโยชน์หรือการหากำไรทางไซเบอร์ (Cyber exploitation) ในแคลิฟอร์เนีย คือการที่ผู้กระทำความผิดต้องจงใจเผยแพร่สื่อที่มีเนื้อหาทางเพศของผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมของผู้นั้น

ข้อกล่าวหาที่เป็นการข่มขู่ (Threats) ในแคลิฟอร์เนีย คือการที่ผู้กระทำความผิดกระทำการข่มขู่โดยปราศจากอำนาจทางกฎหมายว่าจะฆ่า หรือจะทำร้ายร่างกายผู้อื่น

3.2.1.1 รูปแบบการคุกคามในโซเชียลมีเดียในแคลิฟอร์เนีย

รูปแบบการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียของมลรัฐแคลิฟอร์เนียมี 6 รูปแบบ ดังนี้⁵

⁴ Danielle Citron. (2014). *Defining Online Harassment* (Online). Available : <https://www.forbes.com/sites/daniellecitron/2014/10/23/defining-online-harassment/?sh=54b5e75a28de> [2021, 14 April].

⁵ Aaron Minc. (2022). *Important Online Harassment Laws in California to Know* (Online). Available : <https://www.minclaw.com/online-harassment-laws-california/> [2021, 14 April].

รูปแบบแรก การกลั่นแกล้งทางไซเบอร์ (Cyberbullying) คือการกลั่นแกล้งหรือคุกคามโดยใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมักเกิดขึ้นได้ในพื้นที่โดยกว้างของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันของโซเชียลมีเดีย ข้อความออนไลน์ หรือโปรแกรมดิสคอร์ด (discord)

รูปแบบที่สอง การติดตามทางไซเบอร์ (Cyberstalking) คือรูปแบบหนึ่งของการคุกคามออนไลน์ ผู้กระทำมักจะกระทำการติดตามชีวิตส่วนตัวของผู้อื่นซ้ำๆ โดยไม่ได้รับอนุญาต และมักกระทำการอันไม่สมควร ช่มชู้ หรือพยายามติดต่อทางช่องทางออนไลน์ของเหยื่อโดยอาจสร้างบัญชีโซเชียลมีเดียปลอมเพื่อติดต่อเหยื่อผ่านช่องทางออนไลน์

รูปแบบที่สาม การแก้แค้นโดยการแพร่ภาพ วิดีโอ หรือสื่ออื่น ๆ ที่เป็นการโป๊เปลือยโดยไม่ได้รับอนุญาต (Revenge porn) รวมไปถึงการแอบถ่ายภาพ หรือวิดีโอ โป๊เปลือยอีกด้วย โดยผู้กระทำนั้นอาจไม่ต้องการกระทำเพื่อแก้แค้นหรือมีแรงจูงใจอื่นเสมอไป บางกรณีอาจเกิดจากการชู้หรือบางกรณีอาจไม่ทราบถึงแรงจูงใจเลยก็ได้

รูปแบบที่สี่ การกลั่นแกล้งและคุกคามความเป็นส่วนตัวบนโลกออนไลน์ (Doxxing) คือการคุกคามข้อมูลส่วนตัวทั่วไป เช่น ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ อีเมลล์ รหัสเข้าถึงโซเชียลมีเดีย รวมไปถึงข้อมูลทางการเงิน โดยผู้กระทำต้องมีเจตนาที่จะขู่เข็ญหรือสร้างความเสียหายต่อความเป็นส่วนตัวของเหยื่อ

รูปแบบที่ห้า การข่มขู่ทางออนไลน์ (Online extortion) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีการบีบบังคับหรือข่มขู่เพื่อให้ได้มาซึ่งสินค้าหรือให้บริการโดยส่วนตัวหรือทำเป็นธุรกิจ หรืออาจเป็นกรณีที่มีการโพสต์โจมตีโดยการรีวิวเกี่ยวกับการให้บริการทางออนไลน์โดยปราศจากการเข้าใช้บริการจริง

รูปแบบที่หก การข่มขู่ทางเพศ (Sextortion) คือรูปแบบหนึ่งของการขู่เข็ญ เป็นการที่ผู้กระทำข่มขู่ว่าจะแพร่ภาพหรือสื่อต่างๆหากเหยื่อไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตอบแทน ซึ่งค่าตอบแทนนั้นอาจเป็นเงิน การขอภาพลับต่างๆเพิ่มเติม รวมไปถึงการกระทำอื่นเพื่อตอบสนองทางเพศ

ผู้วิจัยเห็นว่า การคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย (Online sexual harassment) คือการกระทำที่ไม่เหมาะสม ไม่ได้รับความยินยอมเกี่ยวกับเพศต่อเหยื่อผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งอาจอยู่ในรูปแบบของการข่มขู่ทางข้อความ อีเมลล์ หรือการโพสต์ข้อมูลส่วนบุคคล โดยผู้ถูกคุกคามอาจถูกคุกคามจากผู้กระทำโดยตรงหรือโดยการถูกเผยแพร่ข้อมูลส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอม

มลรัฐแคลิฟอร์เนียกำหนดให้ การคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียมี 2 รูปแบบคือการติดตามทางไซเบอร์ (Cyberstalking) และ การหาผลประโยชน์หรือผลกำไรทางไซเบอร์ (Cyber

exploitation)⁶ ไม่ว่าจะเป็น การแก้แค้นโดยการแพร่ภาพ วิดีโอ หรือสื่ออื่นๆที่เป็นการ ไปเปลี่ยนโดยไม่ได้รับอนุญาต (Revenge porn) การข่มขู่ทางเพศ (Sextortion)

3.2.1.2 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย

ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) ได้บัญญัติถึงการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศและบทลงโทษดังนี้

การติดตามทางออนไลน์ (Cyberstalking)

มาตรา 422 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) บัญญัติว่า

“(a) บุคคลใดจงใจข่มขู่ว่าจะกระทำความผิดอาญาซึ่งประสงค์ต่อผลคือความตาย หรือทำให้ร่างกายผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ โดยวาจา การเขียน หรือการใช้เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ในการข่มขู่ โดยไม่จำเป็นต้องสนใจว่าผู้กระทำจะมีเจตนากระทำในความเป็นจริงหรือไม่ ซึ่งหากพฤติการณ์ขณะนั้นและพฤติการณ์แวดล้อมว่าผู้กระทำจะกระทำการนั้นชัดเจน ปราศจากเงื่อนไข ทันทันทันใด และแสดงถึงตัวบุคคลผู้ข่มขู่ ซึ่งมีจุดประสงค์ชัดเจนและทันทีทันใดนั้นอาจกระทำการข่มขู่และการข่มขู่นั้นวิญญูชนสามารถคาดหมายได้ว่าจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยของเหยื่อหรือครอบครัวที่สนิทของเหยื่อ ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกภายในประเทศหรือมลรัฐไม่เกินหนึ่งปี

(b) ตามมาตรานี้ ‘ครอบครัวที่สนิท’ หมายความรวมถึงคู่สมรส (spouse) โดยมีพักต้องคำนึงว่าได้มีการสมรสกันหรือไม่ พ่อแม่ ลูก และบุคคลอื่นที่มีสายเลือดเดียวกัน หรือญาติลำดับที่สอง หรือบุคคลอื่นที่อาศัยร่วมบ้านเดียวกัน หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านก่อนช่วงเกิดเหตุไม่เกินหกเดือน

(c) เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบแต่ไม่จำกัดเพียง โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ เครื่องอัดวิดีโอ แฟกซ์ หรือเพจเจอร์ และมีความหมายทำนองเดียวกันกับมาตรา 2510(12) ในหัวข้อที่ 18 ของประมวลกฎหมายอเมริกา”⁷

⁶ Her Lawyer. 2021. *Online Sexual Harassment in California* (Online). Available : <https://herlawyer.com/online-sexual-harassment-california/> [2021, 28 April].

⁷ **California Code, Penal Code - PEN § 422**

(a) Any person who willfully threatens to commit a crime which will result in death or great bodily injury to another person, with the specific intent that the statement, made verbally, in writing, or by means of an electronic communication device, is to be taken as a threat, even if there is no intent of actually carrying it out, which, on its face and under the circumstances in which it is made, is so unequivocal, unconditional, immediate, and specific as to convey to the person threatened, a gravity of purpose and an immediate prospect of execution of the threat, and thereby causes that person reasonably to be in sustained fear for his or her own safety or for his

มาตรานี้เป็นฉบับที่ทั่วไปที่กล่าวถึงการคุกคามทางเพศที่ครอบคลุมทั้งการข่มขู่คุกคามในชีวิตจริงและในโลกเสมือนจริงที่กระทำผ่านเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ดังนั้นหากเกิดการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียก็จะเป็นการกระทำความผิดอาญาตามมาตรา 422 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) นี้เช่นกัน

มาตรา 646.9 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) บัญญัติว่า

“(a) บุคคลใดจงใจ มีเจตนาร้าย และกระทำการติดตามผู้อื่นซ้ำๆ หรือจงใจและมีเจตนาร้ายในการคุกคามผู้อื่น และบุคคลนั้นเจตนากระทำการคุกคามซึ่งวิญญูชนคาดหมายได้ว่าจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยของเหยื่อหรือครอบครัวที่สนิทของเหยื่อ ผู้นั้นกระทำความผิดฐานอาชญากรรมโดยการติดตาม (Crime of stalking) ระวังโทษจำคุกในประเทศหรือในมลรัฐไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(b) ผู้ใดกระทำความผิดตาม (a) เมื่อถูกศาลมีคำสั่งชั่วคราวห้ามหรือคำสั่งอื่นใดในการห้ามการกระทำตาม (a) กระทำความผิดซ้ำกับเหยื่อคนเดิม ต้องระวังโทษจำคุกในมลรัฐสองปี สามปี หรือสี่ปี

(c) (1) ผู้ใดถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดตามมาตรา 273.5, มาตรา 273.6 หรือ มาตรา 422 กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ใน (a) ต้องระวังโทษจำคุกในประเทศไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือ จำคุกในมลรัฐสองปี สามปี หรือห้าปี

(2) ผู้ใดถูกศาลพิพากษาว่ามีความผิดตาม (a) กระทำความรุนแรงตามมาตรา 273.5 ต้องระวังโทษจำคุกในมลรัฐสองปี สามปี หรือห้าปี

(d) นอกจากโทษที่กำหนดไว้ในมาตรานี้ศาลอาจพิพากษาลงโทษให้ผู้กระทำความผิดตามมาตรา 290.6 ได้

or her immediate family's safety, shall be punished by imprisonment in the county jail not to exceed one year, or by imprisonment in the state prison.

(b) For purposes of this section, “immediate family” means any spouse, whether by marriage or not, parent, child, any person related by consanguinity or affinity within the second degree, or any other person who regularly resides in the household, or who, within the prior six months, regularly resided in the household.

(c) “Electronic communication device” includes, but is not limited to, telephones, cellular telephones, computers, video recorders, fax machines, or pagers. “Electronic communication” has the same meaning as the term defined in Subsection 12 of Section 2510 of Title 18 of the United States Code .

(e) ในมาตรานี้ คำว่า ‘การคุกคาม’ (harasses) หมายความว่า การกระทำโดยรู้ตัวและจงใจ กระทำการโดยตรงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งทำให้ผู้นั้นตกใจกลัว เตือนครั่น รำคาญ ทรมาน (torments) หรือทำการข่มขู่บุคคลอื่นโดยไม่มีอำนาจกระทำตามกฎหมาย

(f) ในมาตรานี้ คำว่า ‘แนวทางปฏิบัติ’ (course of conduct) หมายความว่า การกระทำตั้งแต่ สองครั้งขึ้นไปในช่วงเวลาใดช่วงเวลาหนึ่ง แม้ว่าจะในระยะเวลาสั้นๆก็ตาม แต่หากปฏิบัติใน ระยะเวลาติดต่อกันก็เพียงพอ อย่างไรก็ตามการกระทำที่ถูกคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญไม่รวมอยู่ใน นิยามคำว่า ‘แนวทางปฏิบัติ’ ตามมาตรานี้

(g) ในมาตรานี้ คำว่า ‘การข่มขู่ที่อาจเกิดขึ้นได้จริง’ (credible threat) หมายความว่า การใช้ คำพูด หรือการเขียนข่มขู่ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำผ่านทางเครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ หรือโดย วิธีอื่นใดที่ส่งไปในทางชี้หน้า หรือผสมผสานระหว่างการพูด การเขียน การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ การชี้หน้า กระทำการ โดยมีเจตนากระทำต่อเหยื่อซึ่งการข่มขู่ที่วิญญูชนคาดหมายได้ว่าผู้นั้นจะเกิด ความกลัวต่อความปลอดภัยของตนหรือครอบครัวสนิทของตน โดยมีพิกัดต้องพิสูจน์ว่าผู้กระทำมี เจตนาจะกระทำตามที่ข่มขู่จริงหรือไม่ ปัจจุบันการกักขังบุคคลอื่นเพื่อข่มขู่จะไม่ใช้มาตรฐานใน การฟ้องคดีอาญาภายใต้มาตรานี้ และการกระทำที่ถูกคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญไม่รวมอยู่ใน ความหมายของคำว่า ‘การข่มขู่ที่อาจเกิดขึ้นได้จริง’ ในมาตรานี้

(h) ในมาตรานี้ คำว่า ‘เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์’ ประกอบไปด้วยแต่ไม่จำกัดเพียง โทรศัพทมือถือ คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกวิดีโอ แฟกซ์ หรือเพจเจอร์ โดยมีความหมายทำนอง เดียวกันกับมาตรา 2510(12) ในหัวข้อที่ 18 ของประมวลกฎหมายอเมริกา (United States Code)

(i) มาตรานี้ไม่ใช่บังคับกับการกระทำที่เกิดขึ้นในระหว่างมีการประท้วงทางแรงงาน

(j) ถ้าการคุกคามประพฤติ หรือคำพิพากษา หรือข้อกำหนดของผู้กระทำมีความผิดตามมาตรา นี้ถูกระงับชั่วคราวอาจกระทำได้อีกหากพฤติการณ์ที่ทำให้ถูกคุมประพฤติเปลี่ยนแปลงไปโดยตัวผู้ถูก คุมประพฤติ อย่างไรก็ตามศาลต้องแสดงเหตุผลอันสมควร

(k) (1) การพิจารณาคดีของศาลต้องพิจารณาถึงการออกคำสั่งห้ามผู้กระทำติดต่อกับเหยื่อ ซึ่งอาจกำหนดระยะเวลาถึงสิบปีขึ้นไป ซึ่งเป็นเจตนาของสภานิติบัญญัติซึ่งระยะเวลาในการมีคำสั่งห้าม ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นก่อนศาลพิพากษา ความเป็นไปได้ว่าจะเกิดความ รุนแรงในอนาคต และความปลอดภัยของเหยื่อและครอบครัวคนสนิทของเหยื่อ

(2) ถ้าหากผู้กระทำมีความผิด ไปอยู่ในสถานที่ที่ถูกห้ามให้เข้าไปในระหว่างที่ข้อกำหนด ของคำพิพากษาถูกระงับไว้ชั่วคราว ศาลจะออกคำสั่งคุ้มครองว่าผู้กระทำผิดจะถูกพิพากษาให้ จำคุกในประเทศหรือในมลรัฐ

(l) ตามมาตรานี้คำว่า ‘ครอบครัวที่สนิท’ หมายความรวมถึงคู่สมรส (spouse) โดยมีพักต้องคำนึงว่าได้มีการจดทะเบียนสมรสกันหรือไม่ พ่อแม่ ลูก และบุคคลอื่นที่มีสายเลือดเดียวกัน หรือญาติลำดับที่สอง หรือบุคคลอื่นที่อาศัยร่วมบ้านเดียวกัน หรือบุคคลที่อาศัยอยู่ในบ้านก่อนช่วงเกิดเหตุไม่เกินหกเดือน

(m) ศาลจะพิจารณาว่าผู้กระทำความผิดจะได้รับประโยชน์จากการเยียวยาตามมาตรา 2684 หรือไม่ หากปรากฏว่าผู้กระทำความผิดสมควรได้รับประโยชน์ ศาลจะให้คำสั่งไปยังกรมราชทัณฑ์ และการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้กระทำความผิดให้ออกมารับรองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2684 ผู้กระทำความผิดสามารถเข้ารับการรักษาและถูกส่งตัวไปยังสถานพยาบาลที่เหมาะสมเพื่อทำการรักษาตามมาตรา 2684”⁸

⁸ **California Code, Penal Code - 646.9.**

(a) Any person who willfully, maliciously, and repeatedly follows or willfully and maliciously harasses another person and who makes a credible threat with the intent to place that person in reasonable fear for his or her safety, or the safety of his or her immediate family is guilty of the crime of stalking, punishable by imprisonment in a county jail for not more than one year, or by a fine of not more than one thousand dollars (\$1,000), or by both that fine and imprisonment, or by imprisonment in the state prison.

(b) Any person who violates subdivision (a) when there is a temporary restraining order, injunction, or any other court order in effect prohibiting the behavior described in subdivision (a) against the same party, shall be punished by imprisonment in the state prison for two, three, or four years.

(c) (1) Every person who, after having been convicted of a felony under Section 273.5, 273.6, or 422, commits a violation of subdivision (a) shall be punished by imprisonment in a county jail for not more than one year, or by a fine of not more than one thousand dollars (\$1,000), or by both that fine and imprisonment, or by imprisonment in the state prison for two, three, or five years.

(2) Every person who, after having been convicted of a felony under subdivision (a), commits a violation of this section shall be punished by imprisonment in the state prison for two, three, or five years.

(d) In addition to the penalties provided in this section, the sentencing court may order a person convicted of a felony under this section to register as a sex offender pursuant to Section 290.006.

(e) For the purposes of this section, “harasses” means engages in a knowing and willful course of conduct directed at a specific person that seriously alarms, annoys, torments, or terrorizes the person, and that serves no legitimate purpose.

(f) For the purposes of this section, “course of conduct” means two or more acts occurring over a period of time, however short, evidencing a continuity of purpose. Constitutionally protected activity is not included within the meaning of “course of conduct.”

มาตรา 646.9 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) นี้จะบัญญัติถึงการคุกคามทางเพศในรูปแบบการติดตามผู้อื่นทางไซเบอร์ไว้เป็นการเฉพาะ (Crime of stalking) ว่าเป็นการที่บุคคลใดจงใจ มีเจตนาร้าย และกระทำการติดตามผู้อื่นซ้ำๆ หรือจงใจและมี

(g) For the purposes of this section, “credible threat” means a verbal or written threat, including that performed through the use of an electronic communication device, or a threat implied by a pattern of conduct or a combination of verbal, written, or electronically communicated statements and conduct, made with the intent to place the person that is the target of the threat in reasonable fear for his or her safety or the safety of his or her family, and made with the apparent ability to carry out the threat so as to cause the person who is the target of the threat to reasonably fear for his or her safety or the safety of his or her family. It is not necessary to prove that the defendant had the intent to actually carry out the threat. The present incarceration of a person making the threat shall not be a bar to prosecution under this section. Constitutionally protected activity is not included within the meaning of “credible threat.”

(h) For purposes of this section, the term “electronic communication device” includes, but is not limited to, telephones, cellular phones, computers, video recorders, fax machines, or pagers. “Electronic communication” has the same meaning as the term defined in Subsection 12 of Section 2510 of Title 18 of the United States Code.

(i) This section shall not apply to conduct that occurs during labor picketing.

(j) If probation is granted, or the execution or imposition of a sentence is suspended, for any person convicted under this section, it shall be a condition of probation that the person participate in counseling, as designated by the court. However, the court, upon a showing of good cause, may find that the counseling requirement shall not be imposed.

(k) (1) The sentencing court also shall consider issuing an order restraining the defendant from any contact with the victim, that may be valid for up to 10 years, as determined by the court. It is the intent of the Legislature that the length of any restraining order be based upon the seriousness of the facts before the court, the probability of future violations, and the safety of the victim and his or her immediate family.

(2) This protective order may be issued by the court whether the defendant is sentenced to state prison, county jail, or if imposition of sentence is suspended and the defendant is placed on probation.

(l) For purposes of this section, “immediate family” means any spouse, parent, child, any person related by consanguinity or affinity within the second degree, or any other person who regularly resides in the household, or who, within the prior six months, regularly resided in the household.

(m) The court shall consider whether the defendant would benefit from treatment pursuant to Section 2684. If it is determined to be appropriate, the court shall recommend that the Department of Corrections and Rehabilitation make a certification as provided in Section 2684. Upon the certification, the defendant shall be evaluated and transferred to the appropriate hospital for treatment pursuant to Section 2684.

เจตนาร้ายในการคุกคามผู้อื่น และบุคคลนั้นเจตนากระทำการคุกคามซึ่งวิญญูชนคาดหมายได้ว่าจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่ปลอดภัยของเหยื่อหรือครอบครัวที่สนิทของเหยื่อ โดยมีการนิยามคำศัพท์เพื่อกำหนดขอบเขตของการกระทำความผิดไว้ อีกทั้งยังมีการกำหนดบทลงโทษไว้เป็นการเฉพาะ ดังนั้นหากผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา 646.9 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) นี้ต้องได้รับการลงโทษตามที่มาตราดังกล่าวกำหนด ไม่ใช่ตามมาตรา 19 ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) ที่กำหนดให้เป็นเพียงลหุโทษ

การส่งข้อความไม่เหมาะสมทางเพศ (Sexting)

การส่งข้อความไม่เหมาะสมทางเพศ หมายถึง การกระทำโดยการส่งภาพเปลือย วิดีโอที่มีการแสดงท่าทางที่สื่อไปทางเพศ หรือข้อความทางเพศผ่านทาง โปรแกรมข้อความ โดยใช้โทรศัพท์มือถือ แอปพลิเคชัน อีเมลล์ หรือเว็บแคม⁹

แคลิฟอร์เนียยังไม่มีกฎหมายใดๆที่บัญญัติถึงการส่งข้อความไม่เหมาะสมทางเพศไว้เป็นการเฉพาะ แต่เมื่อมีคดีขึ้นสู่ศาล ศาลจะพิพากษาว่าเป็นการคุกคามตามประมวลกฎหมายอาญาแคลิฟอร์เนียมาตรา 646.9 (a) (e) ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) ซึ่งเป็นหนึ่งในความผิดฐานติดตามผู้อื่นทางไซเบอร์ (Cyberstalking)

อย่างไรก็ตาม อัจฉนามาตรา 653m ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) มาปรับใช้ได้ซึ่ง มาตราดังกล่าวบัญญัติว่า

“(a) บุคคลผู้ซึ่งกระทำการ โดยมีเจตนาสร้างความรำคาญในการใช้โทรศัพท์มือถือหรือสร้างบัญชีโซเชียลมีเดียอื่นเพื่อทำการติดต่อบัญชีโซเชียลมีเดียของผู้อื่น โดยทำการข่มขู่จะทำให้ผู้นั้นหรือสมาชิกในครอบครัวของผู้นั้น ได้รับบาดเจ็บทางกาย หรือความเสียหายทางทรัพย์สิน เป็นความผิดลหุโทษ กรณีนี้ไม่ใช่บังคับในกรณีกระทำการโดยสุจริต

(b) บุคคลผู้ซึ่งกระทำการ โดยมีเจตนาสร้างความรำคาญหรือคุกคามโดยการโทรศัพท์เข้า โทรศัพท์มือถือ หรือพยายามติดต่อบัญชีโซเชียลมีเดียผู้อื่นซ้ำๆหลายๆครั้ง หรือสร้างเบอร์โทรหรือบัญชีโซเชียลมีเดียอื่นๆบัญชีเพื่อกระทำการดังกล่าว เป็นการกระทำความผิดลหุโทษ กรณีนี้ไม่รวมถึงการกระทำโดยสุจริต หรือกระทำการระหว่างการดำเนินการค้าทางธุรกิจ

(c) ความผิดใดได้กระทำโดยการโทรศัพท์จะถือว่าเป็นการกระทำความผิดต่อเมื่อได้มีการโทรออกหรือมีการรับสายแล้ว หรือหากความผิดต้องใช้เครื่องมือสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต การกระทำนั้นจะเป็นความผิดก็ต่อเมื่อข้อความถูกส่งไปแล้วหรือข้อความถูกมองเห็น โดยผู้รับ

⁹ SHOUSE CALIFORNIA LAW GROUP. (2022). “Sexting” Laws in California (Online). Available : <https://www.shouselaw.com/ca/defense/laws/sexting/> [2022, 1 May].

(d) ใน (a) หรือ (b) จะเป็นความผิดต่อเมื่อผู้กระทำมีเจตนาสร้างความรำคาญโดยการโทรหรือส่งข้อความทางอินเทอร์เน็ต กล่าวคือกระทำการที่ต้องห้ามตาม (a) หรือ (b) เพื่อให้ผู้รับโทรกลับหรือตอบข้อความกลับ

(e) ใน (a) หรือ (b) จะเป็นความผิดเมื่อบุคคลได้กระทำการโดยสามารถควบคุมการใช้โทรศัพท์หรือเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อื่นโดยมีจุดประสงค์ต้องห้ามตามที่ได้กล่าวมา

(f) ถ้าการคุมประพฤติ หรือ คำบังคับ หรือ ข้อกำหนด ของผู้กระทำความผิดตามมาตรานี้ถูกระงับชั่วคราว ศาลอาจมีคำสั่งในการกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติให้แก่บุคคลนั้นในการเข้าร่วมการพิจารณา

(g) ตามมาตรานี้ คำว่า ‘เครื่องมือสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์’ หมายถึงแต่ไม่จำกัดเพียงโทรศัพท์บ้าน โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ เครื่องบันทึกวิดีโอ โทรสาร เพจเจอร์ เครื่องช่วยงานดิจิทัลส่วนบุคคล และอุปกรณ์อื่นใดซึ่งสามารถส่งลายเซ็น สัญญาณ ข้อความ รูปภาพ เสียง หรือข้อมูล อื่นทั้งยังหมายรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียง โทรศัพท์ที่ถ่ายวิดีโอได้ โทรศัพท์ และเครื่องมือทุกประเภทที่ใช้โดยมีจุดประสงค์หรือช่วยเหลือคนหูหนวกหรือคนพิการ อีกทั้งให้มีความหมายในการทำงานเดียวกับมาตรา 2510 (12) ในหัวข้อที่ 18 ของประมวลกฎหมายอเมริกา (United States Code)”¹⁰

¹⁰ **California Code, Penal Code - 653m.**

(a) Every person who, with intent to annoy, telephones or makes contact by means of an electronic communication device with another and addresses to or about the other person any obscene language or addresses to the other person any threat to inflict injury to the person or property of the person addressed or any member of his or her family, is guilty of a misdemeanor. Nothing in this subdivision shall apply to telephone calls or electronic contacts made in good faith.

(b) Every person who, with intent to annoy or harass, makes repeated telephone calls or makes repeated contact by means of an electronic communication device, or makes any combination of calls or contact, to another person is, whether or not conversation ensues from making the telephone call or contact by means of an electronic communication device, guilty of a misdemeanor. Nothing in this subdivision shall apply to telephone calls or electronic contacts made in good faith or during the ordinary course and scope of business.

(c) Any offense committed by use of a telephone may be deemed to have been committed when and where the telephone call or calls were made or received. Any offense committed by use of an electronic communication device or medium, including the Internet, may be deemed to have been committed when and where the electronic communication or communications were originally sent or first viewed by the recipient.

มาตรา 653m ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) ได้บัญญัติถึงกระทำการโดยมีเจตนาสร้างความรำคาญในการใช้โทรศัพท์มือถือเพื่อติดต่อบัญชีโซเชียลของผู้อื่น ไม่ว่าจะติดต่อผ่านทางข้อความ หรือการโทรติดต่อกีตาม ซึ่งเป็นการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียรูปแบบหนึ่ง

การหาผลประโยชน์หรือผลกำไรทางไซเบอร์ (Cyber exploitation)

มาตรา 647 (j) ประมวลกฎหมายอาญามลรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) บัญญัติว่า “นอกจากที่กำหนดไว้ใน (5) ข้อ (b) และ (k) บุคคลผู้กระทำการต่อไปนี้มีความผิดทางอาญาฐานประพฤติมิชอบ

(j) (1) ผู้ใดแอบมองดูผ่านเครื่องมือใดๆ ซึ่งประกอบแต่ไม่จำกัดเพียง กล้องส่อง กล้องโทรทัศน์ กล้องส่องทางไกล กล้องถ่ายรูป กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหว กล้องบันทึกเสียง โทรศัพท์มือถือ เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือยานอวกาศไร้คนขับ ในสถานที่ดังนี้ ภายในห้องนอน ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องลองเสื้อผ้า หรือห้องสร้างผิวแทน รวมไปถึงห้องหรือพื้นที่ซึ่งวิญญูชนคาดหมายได้ว่าเป็นสถานที่ที่เป็นส่วนตัว เฉพาะผู้ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้นจึงจะสามารถเข้าไปได้ โดยขออนุญาตนี้ไม่ใช่บังคับในพื้นที่ธุรกิจส่วนตัวที่ใช้ในการนับเงิน หรือเอกสารอื่นใดที่ใช้ในการเจรจา

(2) บุคคลใดกระทำการซ่อนกล้องพกพา กล้องถ่ายภาพเคลื่อนไหว หรือกล้องถ่ายรูปประเภทอื่นใดในการบันทึกวิดีโอ บันทึกภาพยนตร์ ถ่ายภาพ หรือทำการบันทึกอื่นใดโดยใช้

(d) Subdivision (a) or (b) is violated when the person acting with intent to annoy makes a telephone call or contact by means of an electronic communication device requesting a return call and performs the acts prohibited under subdivision (a) or (b) upon receiving the return call.

(e) Subdivision (a) or (b) is violated when a person knowingly permits any telephone or electronic communication under the person’s control to be used for the purposes prohibited by those subdivisions.

(f) If probation is granted, or the execution or imposition of sentence is suspended, for any person convicted under this section, the court may order as a condition of probation that the person participate in counseling.

(g) For purposes of this section, the term “electronic communication device” includes, but is not limited to, telephones, cellular phones, computers, video recorders, facsimile machines, pagers, personal digital assistants, smartphones, and any other device that transfers signs, signals, writing, images, sounds, or data. “Electronic communication device” also includes, but is not limited to, videophones, TTY/TDD devices, and all other devices used to aid or assist communication to or from deaf or disabled persons. “Electronic communication” has the same meaning as the term defined in Subsection 12 of Section 2510 of Title 18 of the United States Code.

เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นส่วนลับ หรือส่วนอื่นใดอันแสดงถึงสิ่งที่ระบุตัวตนของบุคคลนั้น ภายใต้อุปกรณ์ของผู้อื่น โดยมีจุดประสงค์ในการดูส่วนใดของร่างกายภายใต้อุปกรณ์ของผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมหรือการรับรู้ของบุคคลนั้น ผู้กระทำมีเจตนาที่จะกระสุน ดึงดูดอารมณ์ทางเพศ หรือตอบสนองพึงพอใจทางกิสต์ตัมหาหรือความต้องการทางเพศของผู้อื่น และทำการรุกร้าความ เป็นส่วนตัวของผู้อื่นภายใต้อุปกรณ์ส่วนตัวซึ่งผู้อื่นคาดหมายได้ว่าเป็นที่ส่วนตัวบุคคล คำว่า ‘สิ่งที่ระบุ ตัวตน’ หมายความว่า สิ่งที่สามารถบ่งชี้รูปพรรณ หรือบ่งชี้ให้ทราบว่าเป็นผู้ใด กล่าวคือสิ่งที่ทำ ให้ผู้อื่นทราบได้ว่าบุคคลคนนั้นคือเหยื่อ โดยไม่จำเป็นต้องให้เหยื่อยืนยันสิ่งที่ระบุตัวตนนั้นว่าสามารถ ระบุตัวตนของเหยื่อได้หรือไม่

(3) (A) บุคคลใดกระทำการซ่อนกล้องพกพา กล้องถ่ายภาพเคลื่อน ไหว หรือกล้องถ่ายรูป ประเภทอื่นใดในการบันทึกวิดีโอ บันทึกภาพยนตร์ ถ่ายภาพ หรือทำการบันทึกอื่นใดโดยใช้ เครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่เป็นส่วนลับ หรือส่วนอื่นใดอันแสดงถึงสิ่งที่ระบุตัวตนของบุคคลอื่นผู้ซึ่ง ไม่ได้สวมใส่เสื้อผ้าทั้งตัวหรืออาจสวมใส่เพียงเล็กน้อย โดยมีเจตนาดูร่างกายภายใต้อุปกรณ์ของผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมหรือการรับรู้ของผู้อื่น ผู้กระทำได้กระทำการถ่ายภายในห้องนอน ห้องน้ำ ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องลองเสื้อผ้า หรือห้องทำผิวสีแทน หรือกระทำภายในพื้นที่ซึ่งวิญญูชน คาดหมายได้ว่าเป็นสถานที่ส่วนตัวบุคคล โดยมีเจตนารุกร้าความเป็นส่วนตัวของผู้อื่น คำว่า ‘สิ่งที่ระบุ ตัวตน’ หมายความว่า สิ่งที่สามารถบ่งชี้รูปพรรณ หรือบ่งชี้ให้ทราบว่าเป็นผู้ใด กล่าวคือสิ่งที่ทำ ให้ผู้อื่นทราบได้ว่าบุคคลคนนั้นคือเหยื่อ โดยไม่จำเป็นต้องให้เหยื่อยืนยันสิ่งที่ระบุตัวตนนั้นว่าสามารถ ระบุตัวตนของเหยื่อได้หรือไม่

(B) ข้อต่อผู้ต่อดังต่อไปนี้ไม่สามารถยกขึ้นเป็นข้อต่อผู้สำหรับอาชญากรรมที่กล่าว มาข้างต้น

(i) ผู้กระทำความคิดเป็นผู้ที่อยู่ร่วมกัน เจ้าของบ้าน ผู้เช่า ผู้เช่าร่วม นายจ้าง ลูกจ้าง หรือผู้ร่วมธุรกิจ หรือผู้ที่มีความสัมพันธ์กับเหยื่อ หรือในทำนองเดียวกัน

(ii) เหยื่อไม่ได้อยู่ในสภาพไม่สวมเสื้อผ้าทั้งหมดหรือบางส่วน

(4) (A) ผู้ใดเจตนาเผยแพร่รูปถ่ายซึ่งแสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายส่วนบุคคลหรือ สิ่งที่ระบุตัวตนของบุคคล หรือภาพถ่ายของบุคคลซึ่งเป็นการแสดงท่าทางการมีเพศสัมพันธ์(sexual intercourse) การเล่นสวาท(sodomy) การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก(oral copulation) การมีเพศสัมพันธ์ แบบสอดใส่(sexual penetration) หรือรูปภาพที่เป็นการแสดงท่าทางในการสำเร็จความใคร่ด้วย ตัวเอง(masturbation)ของบุคคลผู้กระทำ หรือบุคคลผู้ร่วมกระทำ ภายในสภาพแวดล้อมที่ซึ่งบุคคล ยอมรับหรือเข้าใจได้ว่ารูปภาพเหล่านั้นถูกจัดเก็บไว้เป็นการส่วนตัว ซึ่งผู้กระทำการเผยแพร่ทราบ หรือควรทราบว่าการเผยแพร่ภาพถ่ายเหล่านั้นจะทำให้ผู้ที่อยู่ในภาพรู้สึก เจ็บปวดและทรมานจิตใจ

(B) บุคคลผู้มีเจตนาเผยแพร่ภาพถ่ายตามที่กล่าวมาใน (A) เมื่อผู้นั้นทำการเผยแพร่ภาพถ่ายนั้น หรือเตรียม สร้างคำขอพิเศษ หรือเจตนาให้บุคคลอื่นเผยแพร่ภาพถ่ายนั้นต่อ

(C) ในมาตรานี้คำว่า ‘ส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายส่วนบุคคล’ หมายความว่าถึง ส่วนของอวัยวะสืบพันธุ์ ทวารหนัก และในกรณีที่เกี่ยวข้องเป็นหญิงอาจหมายถึงรวมถึงส่วนของหน้าอกใต้เนินอก รววมซึ่งไร้การปกปิด

(D) การเผยแพร่ภาพถ่ายตามที่ได้บรรยายใน (A) จะไม่ถือเป็นความผิดหากได้กระทำดังต่อไปนี้ :

(i) การเผยแพร่เพื่อจัดเก็บในรายงานการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(ii) การเผยแพร่ที่กระทำตามหมายศาล หรือคำสั่งอื่นใดของศาลเพื่อใช้ในกระบวนการพิจารณาคดีตามกฎหมาย

(iii) การเผยแพร่ที่กระทำโดยชอบด้วยทางกฎหมายในการพิจารณาคดีที่เป็นสาธารณะ

(5) อนุมาตรานี้ห้ามใช้เป็นข้ออ้างในการการลงโทษผู้กระทำผิดภายใต้มาตราอื่นเพื่อลงโทษผู้กระทำผิดความผิดให้หนักขึ้น”¹¹

¹¹ **California Code, Penal Code – 647 (j)**

Except as provided in paragraph (5) of subdivision (b) and subdivision (k), every person who commits any of the following acts is guilty of disorderly conduct, a misdemeanor:

(j) (1) A person who looks through a hole or opening, into, or otherwise views, by means of any instrumentality, including, but not limited to, a periscope, telescope, binoculars, camera, motion picture camera, camcorder, mobile phone, electronic device, or unmanned aircraft system, the interior of a bedroom, bathroom, changing room, fitting room, dressing room, or tanning booth, or the interior of any other area in which the occupant has a reasonable expectation of privacy, with the intent to invade the privacy of a person or persons inside. This subdivision does not apply to those areas of a private business used to count currency or other negotiable instruments.

(2) A person who uses a concealed camcorder, motion picture camera, or photographic camera of any type, to secretly videotape, film, photograph, or record by electronic means, another identifiable person under or through the clothing being worn by that other person, for the purpose of viewing the body of, or the undergarments worn by, that other person, without the consent or knowledge of that other person, with the intent to arouse, appeal to, or gratify the lust, passions, or sexual desires of that person and invade the privacy of that other person, under circumstances in which the other person has a reasonable expectation of privacy. For the purposes of this paragraph, “identifiable” means capable

of identification, or capable of being recognized, meaning that someone, including the victim, could identify or recognize the victim. It does not require the victim's identity to actually be established.

(3) (A) A person who uses a concealed camcorder, motion picture camera, or photographic camera of any type, to secretly videotape, film, photograph, or record by electronic means, another identifiable person who may be in a state of full or partial undress, for the purpose of viewing the body of, or the undergarments worn by, that other person, without the consent or knowledge of that other person, in the interior of a bedroom, bathroom, changing room, fitting room, dressing room, or tanning booth, or the interior of any other area in which that other person has a reasonable expectation of privacy, with the intent to invade the privacy of that other person. For the purposes of this paragraph, "identifiable" means capable of identification, or capable of being recognized, meaning that someone, including the victim, could identify or recognize the victim. It does not require the victim's identity to actually be established.

(B) Neither of the following is a defense to the crime specified in this paragraph:

(i) The defendant was a cohabitant, landlord, tenant, cotenant, employer, employee, or business partner or associate of the victim, or an agent of any of these.

(ii) The victim was not in a state of full or partial undress.

(4) (A) A person who intentionally distributes the image of the intimate body part or parts of another identifiable person, or an image of the person depicted engaged in an act of sexual intercourse, sodomy, oral copulation, sexual penetration, or an image of masturbation by the person depicted or in which the person depicted participates, under circumstances in which the persons agree or understand that the image shall remain private, the person distributing the image knows or should know that distribution of the image will cause serious emotional distress, and the person depicted suffers that distress.

(B) A person intentionally distributes an image described in subparagraph (A) when that person personally distributes the image, or arranges, specifically requests, or intentionally causes another person to distribute that image.

(C) As used in this paragraph, "intimate body part" means any portion of the genitals, the anus and, in the case of a female, also includes any portion of the breasts below the top of the areola, that is either uncovered or clearly visible through clothing.

(D) It shall not be a violation of this paragraph to distribute an image described in subparagraph (A) if any of the following applies:

(i) The distribution is made in the course of reporting an unlawful activity.

(ii) The distribution is made in compliance with a subpoena or other court order for use in a legal proceeding.

มาตรา 647 (j) ประมวลกฎหมายอาญามาตรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) นี้บัญญัติเกี่ยวกับผู้ที่มีเจตนาเผยแพร่รูปถ่ายซึ่งแสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายส่วนบุคคลหรือสิ่งที่ระบุตัวตนของบุคคล หรือภาพถ่ายของบุคคลซึ่งเป็นการแสดงท่าทางการมีเพศสัมพันธ์ (sexual intercourse) การเล่นสวาท (sodomy) การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก (oral copulation) การมีเพศสัมพันธ์แบบสอดใส่ (sexual penetration) หรือรูปภาพที่เป็นการแสดงท่าทางในการสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง (masturbation) ของบุคคลผู้กระทำ หรือบุคคลผู้ร่วมกระทำ

การกระทำความผิดตามมาตรา นี้ส่วนมากผู้กระทำมักเคยเป็นคนที่รักกันมาก่อน และได้มีการบันทึกภาพหรือวิดีโอตั้งกล่าวไว้แล้วนำมาเผยแพร่ อย่างไรก็ตาม การกระทำดังกล่าวต้องกระทำในสถานที่ที่ซึ่งบุคคลทั่วไปยอมรับหรือเข้าใจได้ว่ารูปภาพเหล่านั้นจะถูกจัดเก็บไว้เป็นการส่วนตัว รวมไปถึงตัวผู้กระทำการเผยแพร่นั้นทราบหรือควรทราบว่า การเผยแพร่ภาพถ่ายเหล่านั้นจะทำให้ผู้ที่อยู่ในภาพรู้สึก เจ็บปวดและทรมานจิตใจ

การกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ขณะมีการบันทึกภาพ หรือวิดีโอ อาจเกิดจากความสมัครใจของบุคคลในภาพ หรือวิดีโอ นั้น แต่ผู้นั้นไม่ได้ยินยอมให้มีการเผยแพร่ กล่าวคือยินยอมให้ถ่ายแต่ไม่ยินยอมให้แพร่

บทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญาแคลิฟอร์เนีย

มาตรา 19 ประมวลกฎหมายอาญามาตรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) บัญญัติว่า

“นอกจากกรณีที่มีกฎหมายอื่นใดของรัฐบัญญัติโทษแตกต่างออกไป ทุกความผิดถือเป็นลหุโทษ ต้องระวางโทษจำคุกในประเทศไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”¹²

มาตรา 647 (k) ประมวลกฎหมายอาญามาตรัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) บัญญัติว่า

“(k) (1) ผู้ใดกระทำความผิดตาม (j) เป็นครั้งที่สองต้องระวางโทษจำคุกในประเทศไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(iii) The distribution is made in the course of a lawful public proceeding.

(5) This subdivision does not preclude punishment under any section of law providing for greater punishment.

¹² California Code, Penal Code – 19

Except in cases where a different punishment is prescribed by any law of this state, every offense declared to be a misdemeanor is punishable by imprisonment in the county jail not exceeding six months, or by fine not exceeding one thousand dollars (\$1,000), or by both.

(2) หากเหยื่อจากการกระทำความผิดตาม (j) เป็นผู้เยาว์ในขณะที่มีการกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกในประเทศไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ¹³

จากบทลงโทษสรุปได้ว่า หากไม่มีกฎหมายบัญญัติโทษไว้เป็นการเฉพาะ ทุกความผิดถือเป็นโทษต้องระวางโทษจำคุกเพียงหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 19 แต่เนื่องจากการกระทำความผิดในการหาผลประโยชน์หรือผลกำไรทางไซเบอร์ (Cyber exploitation) ตามมาตรา 647 (j) ได้มีการกำหนดโทษไว้เป็นการเฉพาะใน (k) คือหากในกรณีกระทำความผิดซ้ำ หรือ กรณีที่เหยื่อเป็นผู้เยาว์ในขณะที่เกิดการกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกในประเทศไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ

กล่าวคือหากกระทำความผิดตามมาตรา 647 (j) เป็นครั้งแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกเพียงหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามมาตรา 19

แต่หากผู้กระทำความผิดซ้ำ หรือ กรณีที่เหยื่อเป็นผู้เยาว์ในขณะที่เกิดการกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกในประเทศไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับตามมาตรา 647 (k)

จากการศึกษาตัวบทกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกาแคลิฟอร์เนีย ผู้วิจัยเห็นว่าการบัญญัติตัวบทกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในไซเบอร์มีเพียงความชัดเจนแต่ยังไม่ครอบคลุมการกระทำความผิดเท่าไรนัก ในส่วนการบัญญัติบทลงโทษนอกจากมาตรา 646.9 ประมวลกฎหมายอาญามาตรฐานแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) ก็ไม่ได้มีบทบัญญัติใดที่กำหนดบทลงโทษไว้เป็นการเฉพาะ จึงทำให้กลายเป็นการกระทำที่เป็นโทษตามมาตรา 19 ประมวลกฎหมายอาญามาตรฐานแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าการกำหนดบทลงโทษยังไม่เหมาะสมกับประเทศไทยเท่าไรนัก

¹³ California Code, Penal Code – 647 (k)

(k) (1) A second or subsequent violation of subdivision (j) is punishable by imprisonment in a county jail not exceeding one year, or by a fine not exceeding two thousand dollars (\$2,000), or by both that fine and imprisonment.

(2) If the victim of a violation of subdivision (j) was a minor at the time of the offense, the violation is punishable by imprisonment in a county jail not exceeding one year, or by a fine not exceeding two thousand dollars (\$2,000), or by both that fine and imprisonment.

3.2.2 เครือรัฐออสเตรเลีย

เครือรัฐออสเตรเลียนั้นการคุกคามทางไซเบอร์ได้กลายมาเป็นประเด็นปัญหาทางกฎหมายที่สำคัญสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้วและเป็นเรื่องที่มีความสำคัญระดับชาติ กระแสยุคใหม่หรือที่เรียกว่ายุคดิจิทัล เทคโนโลยีได้เข้ามาสร้างเวทีใหม่สำหรับการติดต่อสื่อสารในที่ที่คงไว้ซึ่งความเป็นส่วนตัว

มันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับผู้ประกอบกิจการด้านกฎหมายและผู้ประกอบการจัดหาบริการจากทั่วโลกที่จะต้องตระหนักถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้องในการยับยั้งการคุกคามทางไซเบอร์ รวมไปถึงกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยชัดเจนและไม่ชัดเจนเพื่อใช้ในการให้คำปรึกษาแก่ลูกค้าผู้ซึ่งเคยหรืออาจจะเคยได้รับผลกระทบจากการถูกคุกคามทางไซเบอร์

3.2.2.1 รูปแบบการคุกคามทางเพศในไซเบอร์

ถึงแม้ว่าการคุกคามทางไซเบอร์จะไม่ได้เป็นความผิดโดยชัดเจนภายใต้กฎหมายออสเตรเลีย แต่โดยปกติแล้วการใช้โทรศัพท์มือถือ อีเมลล์ หรือช่องทางโซเชียลมีเดียในการคุกคามหรือข่มขู่บุคคลอื่นหรือกลุ่มคนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง สามารถเป็นความผิดทางอาญาได้หากได้ใช้อินเทอร์เน็ตหรือเครื่องมือใดๆกระทำการดังต่อไปนี้¹⁴

1. ข่มขู่ ทำให้เดือดร้อนรำคาญ หรือรบกวนบุคคลอื่น
2. คุกคามบุคคลอื่น
3. ทำให้ผู้อื่นเกิดความกลัวหรือรู้สึกอึดอัดใจ
4. ขูยปลุกปั่น หรือแนะนำให้คำปรึกษาแก่บุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นฆ่าตัวตาย
5. ใส่ร้าย หรือหมิ่นประมาทผู้อื่น
6. เข้าสู่ระบบบัญชีออนไลน์ของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต

3.2.2.2 ประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ. 1995 (Criminal Code Act 1995.)

ประมวลกฎหมายอาญาของเครือรัฐออสเตรเลียนได้บัญญัติถึงความผิดและบทลงโทษของการกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศในไซเบอร์ดังต่อไปนี้

กรณีข่มขู่ ทำให้เดือดร้อนรำคาญ หรือรบกวนบุคคลอื่น

มาตรา 474.17 ประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ.1995 (Criminal Code Act 1995) บัญญัติว่า

“การใช้บริการสื่อสารในการข่มขู่ คุกคาม หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ

(1) บุคคลกระทำความผิดตามมาตรา 474.17 ถ้า

(a) บุคคลนั้นใช้บริการสื่อสาร และ

¹⁴ Mitry Lawyer. (2018). *Cyberbullying laws in Australia* (Online). Available : <https://www.lexology.com/library/detail.aspx?g=ff372a76-3f36-4b8e-9f30-08ab4cdd9a87> [2021, 27 July].

(b) บุคคลนั้นได้กระทำการข่มขู่ ทำให้เดือดร้อนรำคาญ หรือรบกวนบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ด้วยการส่งข้อความ หรือโพสต์อื่นใด ซึ่งวิญญูชนพิจารณาได้ว่าเป็นการรบกวน ถ้าหากข้อความหรือโพสต์นั้นมีถ้อยคำหรือการสื่อความหมายพอสมควรที่จะเป็นเหตุที่ทำให้ผู้ได้อื่นรู้สึกโกรธเคือง รู้สึกถูกคุกคาม ทำให้รู้สึกถูกด้อยค่า ด้อยศักดิ์ศรี หรือเป็นข้อความหรือโพสต์ที่น่ารังเกียจ ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกสูงสุดสามปี”¹⁵

มาตรานี้ใช้สำหรับลงโทษผู้กระทำที่ใช้การสื่อสารไม่ว่าจะเป็นโทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ หรือสื่อออนไลน์อื่นใดในการส่งข้อความ โพสต์ข้อความ หรือการกระทำอื่นในลักษณะเป็นการข่มขู่ คุกคาม หรือก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น และจากการกระทำเหล่านั้นบุคคลทั่วไปสามารถคาดหมายได้ว่าจะทำให้ผู้ที่ถูกกระทำนั้นรู้สึกโกรธเคือง รู้สึกถูกคุกคาม ทำให้รู้สึกถูกด้อยค่า ด้อยศักดิ์ศรี หรือเป็นข้อความหรือโพสต์ที่น่ารังเกียจ ผู้กระทำอาจต้องโดนจำคุกในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควรแต่ไม่เกินสามปี โดยอาจพิจารณาถึงความรุนแรงของสิ่งที่ผู้กระทำทำความผิดกระทำ และความเสียหายที่ผู้ถูกกระทำได้รับ

กรณีทำให้ผู้อื่นรู้สึกกลัวหรือรู้สึกอึดอัดใจ

มาตรา 474.15 ประมวลกฎหมายอาญา ค.ศ.1995 (Criminal Code Act 1995) บัญญัติว่า

“(1) บุคคลกระทำความผิดตามมาตรานี้หาก

(a) กระทำการโดยใช้โทรศัพท์ ข้อความตัวอักษร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโพสต์ต่างๆในสื่อออนไลน์ โดยมีเจตนาข่มขู่ว่าจะฆ่าบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และ

(b) ผู้กระทำมีเจตนาให้บุคคลอื่นกลัวว่าการข่มขู่นั้นจะถูกกระทำขึ้นจริง ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินสิบปี

(2) บุคคลกระทำความผิดตามมาตรานี้หาก

(a) ใช้โทรศัพท์ ข้อความตัวอักษร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโพสต์ต่างๆในสื่อออนไลน์ โดยมีเจตนาข่มขู่ว่าจะทำร้ายหรือทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(b) ผู้กระทำมีเจตนาให้บุคคลอื่นกลัวว่าการข่มขู่นั้นจะถูกกระทำขึ้นจริง

¹⁵ Section 474.17 (Criminal Code Act 1995) (Commonwealth) Using a carriage service to menace, harass or cause offence.

(1) A person commits an offence if:

(a) the person uses a carriage service; and

(b) the person does so in a way (whether by the method of use or the content of a communication, or both) that reasonable persons would regard as being, in all the circumstances, menacing, harassing or offensive.

Penalty: Imprisonment for 3 years.

ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินเจ็ดปี¹⁶

มาตรานี้แบ่งออกเป็น 2 กรณีคือ

กรณีแรก เป็นการใช้โทรศัพท์ ข้อความตัวอักษร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโพสต์ต่างๆ ในสื่อออนไลน์โดยมีเจตนาข่มขู่ว่าจะ ‘ฆ่า’ บุคคลใดบุคคลหนึ่งหากผู้ถูกข่มขู่กระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งผู้ที่ถูกฆ่าอาจเป็นตัวผู้ถูกข่มขู่เอง หรือบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์กับตัวผู้ถูกข่มขู่ เช่น หากไม่ถ่ายภาพเปลือยมาจะทำการฆ่าแม่ของผู้ถูกข่มขู่ เป็นต้น กรณีนี้มีอัตราโทษสูงสุดคือจำคุกไม่เกินสิบปี

กรณีที่สอง เป็นการใช้โทรศัพท์ ข้อความตัวอักษร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือโพสต์ต่างๆ ในสื่อออนไลน์โดยมีเจตนาข่มขู่ว่าจะ ‘ทำร้ายหรือทำให้เกิดอันตราย’ บุคคลใดบุคคลหนึ่งหากผู้ถูกข่มขู่กระทำหรือไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง กรณีนี้มีอัตราโทษสูงสุดคือจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจกระทำหรือไม่กระทำของผู้ถูกข่มขู่จำเป็นต้องเกิดจากการกลัวว่าสิ่งที่ถูกข่มขู่จะเกิดขึ้นจริงด้วย หากผู้ถูกข่มขู่ไม่ได้กลัวว่าสิ่งเหล่านั้นจะเกิดขึ้นจริงตามที่ถูกข่มขู่แต่ได้กระทำหรือไม่กระทำการนั้นๆ ผู้ข่มขู่ไม่มีความผิดตามมาตรา

บทบัญญัติที่คล้ายคลึงกันที่พบได้ในประเทศอื่นๆ ผู้กระทำผิดที่กระทำการกลั่นแกล้งผู้อื่นทางไซเบอร์ (Cyber bullying) อาจจะต้องเผชิญกับการลงโทษจากอินเทอร์เน็ต ผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือ เว็บไซต์ โรงเรียน หรือศาลอื่นที่ไม่ใช่ศาลอาญา

¹⁶ Section 474.15 (Criminal Code Act 1995) (Commonwealth) Using a carriage service to make a threat.

(1) A person (the *first person*) commits an offence if :

(a) the first person uses a carriage service to make to another person (the *second person*) a threat to kill the second person or a third person ; and

(b) the first person intends the second person to fear that the threat will be carried out.

Penalty: Imprisonment for 10 years.

(2) A person (the *first person*) commits an offence if :

(a) the first person uses a carriage service to make to another person (the *second person*) a threat to cause serious harm to the second person or a third person ; and

(b) the first person intends the second person to fear that the threat will be carried out.

Penalty: Imprisonment for 7 years.

3.2.2.3 พระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรม ความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงต่อผู้อื่น ค.ศ.2007 (Crimes Act 2007)

กรณีติดตามบุคคลอื่น (Cyberstalking)

มาตรา 13 พระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรม ความรุนแรงในครอบครัวและความรุนแรงต่อผู้อื่น ค.ศ.2007 (Crimes Act 2007) ได้บัญญัติไว้ถึงการกระทำความผิดโดยติดตามหรือข่มขู่โดยมีเจตนาทำให้บุคคลอื่นเกิดความหวาดกลัวไม่ว่าจะเป็นความหวาดกลัวทางร่างกายหรือทางจิตใจไว้ว่า

“การติดตาม หรือข่มขู่โดยมีเจตนาทำให้ผู้อื่นเกิดความหวาดกลัวไม่ว่าจะเกิดอันตรายทางร่างกายหรือจิตใจ

(1) บุคคลใดเจตนาติดตามหรือข่มขู่เป็นเหตุให้ผู้อื่นเกิดความกลัวไม่ว่าจะเกิดอันตรายทางร่างกายหรือจิตใจผู้นั้นกระทำความผิดตามมาตรานี้..

ระวางโทษจำคุกสูงสุดห้าปี หรือปรับห้าสิบล้านหน่วยโทษ หรือทั้งจำทั้งปรับ”¹⁷

มาตรานี้ใช้ในกรณีที่มีการติดตาม (Stalker) หรือข่มขู่ทำให้ผู้อื่นเกิดความหวาดกลัวไม่ว่าจะทางร่างกายหรือจิตใจ ซึ่งการกระทำเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายในยุคที่มีโซเชียลมีเดีย ถ้าหากในเรื่องเพศอาจมีกรณีที่มีการอาจมีการข่มขู่โดยการส่งข้อความหรือโพสต์ข้อความว่าจะทำร้ายบุคคลซึ่งเป็นเพศที่สามในบัญชีโซเชียลของผู้นั้น เป็นต้น หากผู้ถูกกระทำเกิดความหวาดกลัวผู้กระทำความผิดต้องรับโทษสูงสุดคือจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับห้าสิบล้านหน่วยโทษ หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.2.2.4 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา(การติดตาม) ค.ศ. 1999 (Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999)

มาตรา 359B พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา(การติดตาม) ค.ศ. 1999 (Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999) ได้บัญญัติถึงการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

“การติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คือการกระทำ—

(a) เจตนาประสงค์กระทำต่อตัวบุคคลผู้ถูกคุกคาม (stalked person) และ

¹⁷ Section 13 (Crimes (Domestic and Personal Violence) Act 2007 (NSW)) Stalking or intimidation with intent to cause fear of physical or mental harm.

(1) A person who stalks or intimidates another person with the intention of causing the other person to fear physical or mental harm is guilty of an offence.

Maximum penalty—Imprisonment for 5 years or 50 penalty units, or both.

(b) ได้กระทำการใดๆหนึ่งครั้ง ถ้าการกระทำนั้นยึดเยื้อต่อไปหรือการกระทำนั้นมากกว่าหนึ่งครั้ง

(c) กระทำการใดๆในหนึ่งการกระทำหรือการกระทำอื่นดังต่อไปนี้ หรือในลักษณะเดียวกัน—

(i) ติดตาม เข้าไปใกล้ แอบดู หรือเข้าถึงตัวผู้อื่น;

(ii) ติดต่อบุคคลอื่นในทุกวิถีทาง ตัวอย่างเช่น ทางโทรศัพท์ อีเมลล์ แฟกซ์ หรือผ่านทางเทคโนโลยีอื่น;

(iii) เข้าไปใกล้ แอบดู เข้าถึงหรือเข้าไปในสถานที่ที่ซึ่งบุคคลอื่นอยู่อาศัย ทำงาน หรือพักชั่วคราว;

(iv) ทิ้ง มอบให้ หรือนำมาซึ่งวัตถุที่น่ารังเกียจในสถานที่ที่ซึ่งอาจถูกพบโดยบุคคลหนึ่ง;

(v) มอบวัตถุที่น่ารังเกียจให้บุคคลอื่นไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม;

(vi) กระทำการข่มขู่ คุกคาม หรือขู่เชิญบุคคลอื่น ไม่ว่าจะมีความรุนแรงหรือไม่ก็ตาม;

(vii) การกระทำที่มีความรุนแรง หรือข่มขู่ด้วยความรุนแรง หรือกระทำให้ทรัพย์สินของอื่นใดเสียหาย ซึ่งเป็นการกระทำของผู้กระทำความผิด; และ

(d) การกระทำนั้น

(i) เป็นสาเหตุให้ผู้ถูกติดตามนั้นหวาดระแวง หรือกลัว โดยคาดหมายได้จากสภาวะแวดล้อมทั้งหมด การกระทำรุนแรงต่อทรัพย์สินของผู้ถูกติดตามหรือผู้อื่น

(ii) เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายที่สามารถคาดหมายได้จากสภาวะแวดล้อมต่อผู้ถูกติดตามหรือผู้อื่น”¹⁸

¹⁸ **Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999 - 359B.**

“Unlawful stalking” is conduct—

(a) intentionally directed at a person (the “stalked person”) ; and

(b) engaged in on any 1 occasion if the conduct is protracted or on more than 1 occasion ; and

(c) consisting of 1 or more acts of the following, or a similar, type—

(i) following, loitering near, watching or approaching a person;

(ii) contacting a person in any way, including, for example, by telephone, mail, fax, e-mail or through the use of any technology;

(iii) loitering near, watching, approaching or entering a place where a person lives, works or visits;

มาตรา 359C. บัญญัติถึงสิ่งที่ไม่เป็นสาระสำคัญของการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่า

“(1) สำหรับมาตรา 359B (a) ไม่สำคัญว่าบุคคลผู้ซึ่งทำการติดตามโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(a) ประสงค์ให้ผู้ถูกติดตามระวังถึงการกระทำที่กระทำโดยตรงต่อตัวผู้ถูกติดตาม หรือ

(b) เชื่อโดยสำคัญผิดเกี่ยวกับตัวบุคคลผู้ซึ่งมีเจตนากระทำต่อตัวบุคคลนั้น โดยตรง

(2) สำหรับมาตรา 359B (a) และ (c) ไม่สำคัญว่าการกระทำที่กระทำโดยตรงต่อผู้ถูกติดตาม

จะกระทำผ่านบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์หรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น

(3) สำหรับมาตรา 359B (b) ไม่สำคัญว่าการกระทำในแต่ละครั้งจะเป็นการกระทำที่ยึดเชื้อหรือเป็นการกระทำเพียงครั้งคราว ในการกระทำเดียวกันหรือต่างกัน

(4) สำหรับมาตรา 359B (d) ไม่สำคัญว่าบุคคลผู้ติดตามโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจะมีเจตนาที่จะกระทำให้ผู้อื่นหวาดระแวง หรือกลัว หรือเกิดความเสียหายตามที่บัญญัติในมาตราดังกล่าวหรือไม่ก็ตาม

(5) สำหรับมาตรา 359B (d) (i) ไม่สำคัญว่าการหวาดระแวง ความกลัว หรือความรุนแรงตามที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าวจะเกิดขึ้นจริงหรือไม่¹⁹

(iv) leaving offensive material where it will be found by, given to or brought to the attention of, a person;

(v) giving offensive material to a person, directly or indirectly ;

(vi) an intimidating, harassing or threatening act against a person, whether or not involving violence or a threat of violence;

(vii) an act of violence, or a threat of violence, against, or against property of, anyone, including the defendant ; and

(d) that—

(i) would cause the stalked person apprehension or fear, reasonably arising in all the circumstances, of violence to, or against property of, the stalked person or another person; ors 3 7 s 3 Criminal Code (Stalking) Amendment No. 18, 1999

(ii) causes detriment, reasonably arising in all the circumstances, to the stalked person or another person.

¹⁹ **Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999 - 359C.**

(1) For section 359B(a), it is immaterial whether the person doing the unlawful stalking—

(a) intends that the stalked person be aware the conduct is directed at the stalked person; or

(b) has a mistaken belief about the identity of the person at whom the conduct is intentionally directed.

(2) For section 359B (a) and (c), it is immaterial whether the conduct directed at the stalked person consists of conduct carried out in relation to another person or property of another person.

มาตรา 359D. บัญญัติถึงข้อยกเว้นการกระทำที่ไม่ถือว่าเป็นการติดตามโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายว่า

“การติดตามโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย” ไม่หมายรวมถึงการกระทำดังต่อไปนี้

(a) การบังคับใช้กฎหมาย หรือดำเนินการตามพระราชบัญญัติ หรือการกระทำเพื่อจุดประสงค์ตามที่กฎหมายกำหนด;

(b) การกระทำเพื่อซื้อเท็จจริงของข้อพิพาททางแรงงาน;

(c) การกระทำเพื่อจุดประสงค์แท้จริงทางการเมือง หรือซื้อเท็จจริงอื่นในข้อพิพาทสาธารณะ หรือปัญหาที่สังคมให้ความสนใจ;

(d) การกระทำที่คาดหมายได้โดยการร่วมมือของบุคคลสำหรับการค้าขาย ธุรกิจ หรือการประกอบอาชีพโดยชอบด้วยกฎหมาย

(e) การกระทำที่คาดหมายได้ของบุคคลในการรับหรือให้ข้อมูล ซึ่งบุคคลนั้นสามารถกระทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย”²⁰

มาตรา 359B ได้กล่าวถึงนิยามของการกระทำที่เป็นความผิดฐานติดตามผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (Cyberstalking) ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์แล้วเห็นว่ามาตรานี้สามารถนำมาปรับใช้กับการติดตามบุคคลอื่น โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในโซเชียลมีเดียในประเทศไทยได้ เนื่องจากในมาตรา

(3) For section 359B(b), it is immaterial whether the conduct throughout the occasion on which the conduct is protracted, or the conduct on each of a number of occasions, consists of the same or different acts.

(4) For section 359B(d), it is immaterial whether the person doing the unlawful stalking intended to cause the apprehension or fear, or the detriment, mentioned in the section.

(5) For section 359B(d)(i), it is immaterial whether the apprehension or fear, or the violence, mentioned in the section is actually caused.

²⁰ **Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999 - 359D.**

“Unlawful stalking” does not include the following acts—

(a) acts done in the execution of a law or administration of an Act or for a purpose authorised by an Act;

(b) acts done for the purposes of a genuine industrial dispute;

(c) acts done for the purposes of a genuine political or other genuine public dispute or issue carried on in the public interest;

(d) reasonable conduct engaged in by a person for the person’s lawful trade, business or occupation;

(e) reasonable conduct engaged in by a person to obtain or give information that the person has a legitimate interest in obtaining or giving.

359B (ii) ได้บัญญัติถึง ติดต่อบุคคลอื่นในทุกวิถีทาง ตัวอย่างเช่น ทางโทรศัพท์ อีเมลล์ แฟกซ์ หรือผ่านทางเทคโนโลยีอื่น

ในการพิจารณาตามมาตรา 359B นั้นจะนำบทบัญญัติ มาตรา 359C. ที่บัญญัติถึงสิ่งที่ไม่เป็นสาระสำคัญของการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย กล่าวคือมาตรา 359C คือมาตราที่กล่าวถึงสิ่งที่ไม่จำเป็นต้องคำนึงไม่ว่าจะเป็นวัตถุประสงค์ เจตนา หรือแม้แต่ต้นเหตุแห่งความหวาดกลัว กล่าวคือหากมีการกระทำตามมาตรา 359B เกิดขึ้นในบางการกระทำแม้ไม่มีเจตนาที่เป็นความผิดได้

อย่างไรก็ตาม ในพระราชบัญญัติดังกล่าวได้มี มาตรา 359D. ที่บัญญัติถึงข้อยกเว้นการกระทำที่ไม่ถือว่าเป็นการติดตามโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา 359E. บัญญัติถึงบทลงโทษของการการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายว่า

“(1) บุคคลผู้ทำการติดตามผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นผู้กระทำความผิดทางอาญา

(2) บุคคลผู้กระทำความผิดอาญาฐานติดตามผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปี

(3) อย่างไรก็ตาม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกเจ็ดปี สำหรับการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายต่อบุคคลอื่น หาก—

(a) ใช้หรือมีเจตนาขู่เข็ญโดยการใช้ความรุนแรงต่อบุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของบุคคลอื่น ; หรือ

(b) ใช้อาวุธตามความหมายที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติอาวุธ 1990 (the Weapons Act 1990) ; หรือ

(c) ฝ่าฝืนหรือเจตนาขู่เข็ญโดยการฝ่าฝืนคำสั่งห้ามหรือข้อกำหนดที่ออกโดยศาล หรือข้อกำหนดศาลภายใต้กฎหมายของมลรัฐหรือรัฐบาล”²¹

²¹ Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999 - ‘359E.

(1) A person who unlawfully stalks another person is guilty of a crime.

(2) A person who commits the crime of unlawful stalking is liable to a maximum penalty of imprisonment for 5 years.

(3) However, a person is liable to a maximum penalty of imprisonment for 7 years if, for any of the acts constituting the unlawful stalking, the person—

(a) uses or intentionally threatens to use, violence against anyone or anyone’s property; or

(b) possesses a weapon within the meaning of the Weapons Act 1990; or

มาตรา 359E. แห่งพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา(การติดตาม) ค.ศ. 1999 (Criminal Code (Stalking) Amendment Act 1999) บัญญัติถึงบทลงโทษของการการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายไว้ดังนี้

ในกรณีกระทำความผิดฐานติดตามผู้อื่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายทั่วประเทศจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปี ในมาตรา 359E (2)

และกำหนดบทลงโทษที่มากขึ้นคือ ระวังโทษจำคุกเจ็ดปี สำหรับการติดตามที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายที่มีลักษณะพิเศษอื่นๆตามมาตรา 359E (3)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์แล้วเห็นว่ากฎหมายของเครือรัฐออสเตรเลียมีความชัดเจนและครอบคลุมพอสมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกระทำความผิดเรื่องการติดตามผู้อื่นทางไซเบอร์ อีกทั้งการกำหนดบทลงโทษก็มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะสามารถนำมาเป็นแนวทางในการบัญญัติด้วยบทกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในไซเบอร์เดียวของไทยได้

3.2.3 สาธารณรัฐอินเดีย

ในประเทศอินเดีย Vinod Joseph และ Mitali Jain ได้ให้คำนิยามการคุกคามทางไซเบอร์ไว้ว่า หมายถึงการกลั่นแกล้งหรือการคุกคามทุกรูปแบบที่ไม่เหมาะสมผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือสื่อสาร เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ แล็ปท็อป และมักจะกระทำโดยการส่งข้อความตัวอักษร การโทรศัพท์ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การส่งข้อความอย่างฉับพลัน แพลตฟอร์มโซเชียลมีเดีย หรือห้องสนทนาต่างๆ โดยทำการโพสต์หรือใช้ถ้อยคำที่ทำให้เหยื่อรู้สึกเจ็บปวด การแสดงความคิดเห็นไปในทางที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย การโพสต์ข้อมูลที่ไม่เป็นความจริงในพื้นที่สาธารณะที่ผู้คนสามารถเข้าถึงได้ หรือการตั้งกระทู้เพื่อข่มขู่ว่าจะข่มขืนหรือฆ่าผู้อื่น

ส่วนมากที่พบเจอได้บ่อยครั้งในการนิยามของการคุกคามทางโซเชียลมีเดียคือ ความโกรธ การกระทำโดยเจตนา หรือพฤติกรรมที่เกิดจากการปฏิบัติตามกลุ่มคนหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง การใช้แพลตฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ในการติดต่อ กระทำการเข้าไปเข้ามาเป็นเวลานานต่อเหยื่อผู้ซึ่งไม่สามารถปกป้องตนเองได้²²

(c) contravenes or intentionally threatens to contravene an injunction or order imposed or made by a court or tribunal under a law of the Commonwealth or a State.

²² Vinod Joseph and Mitali Jain. (2020). *India: Anti-Cyber Bullying Laws In India - An Analysis*. อ้างถึงใน Smith, P. K., del Barrio, C., & Tokunaga, R. S. (2013). *Definitions of bullying and cyberbullying: How useful are the terms? In S. Bauman, D. Cross, & J. Walker (Eds.), Routledge monographs in mental health. Principles of cyberbullying research: Definitions, measures, and methodology*. Routledge/Taylor & Francis Group. (p. 26–40).

การคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย คือการที่บุคคลที่ไม่เปิดเผยตัวตนใช้อิเล็กทรอนิกส์ในการโทรหาผู้อื่นซ้ำๆ ส่งข้อความข่มขู่ทางข้อความตัวอักษร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือสร้างบทสนทนาที่ข่มขู่ หรือกดดันผู้หญิงให้รู้สึกถึงความไม่ปลอดภัยหรือสร้างความสัมพันธ์ในทางเพศ การคุกคามทางโซเชียลมีเดียจะถือว่าการคุกคามทางเพศทางโซเชียลมีเดียนั้นต่อเมื่อเป็นการกระทำที่สื่อไปในทางเพศ อย่างไรก็ตามผู้ที่ชอบติดตามสะกดรอยผู้อื่นมักจะเปิดเผยตัวตนไม่เหมือนกับผู้ที่กระทำการคุกคามทางเพศซึ่งไม่ค่อยปิดบังข้อมูลส่วนตัวของเขา

การคุกคามที่ไม่สามารถระบุตัวตนได้

การคุกคามที่ผ่านมานั้นมักจะเกี่ยวข้องกับการที่บุคคลหนึ่งซึ่งแข็งแรงกว่าจะแสดงอำนาจที่มีเหนือกว่าของเขาหรือเธอต่อบุคคลอีกคนหนึ่งซึ่งอ่อนแอกว่าเพื่อประโยชน์ของเขาหรือเธอ โดยกระทำการผ่านทางอินเทอร์เน็ตซึ่งกลายเป็นว่าบุคคลที่ไม่ได้มีพลังกำลังร่างกายที่แข็งแรงหรือไม่ได้มีฐานะทางการเงินที่ดีกว่าก็สามารถทำการคุกคามกลั่นแกล้งผู้อื่นได้ มีหลายกรณีผู้ที่คุกคามใช้ข้อมูลส่วนตัวเท็จหรือปราศจากตัวตนเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกค้นพบตอนที่แท้จริงโดยตัวเหยื่อเอง หรือโดยกฎหมาย

การคุกคามทางโซเชียลมีเดียต่อเพศหญิง

คณะกรรมการสตรีแห่งชาติ²³ ได้นิยามถึงการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียต่อเพศหญิงว่า “ผู้กระทำถูกทำให้แข็งแกร่งขึ้นโดยความไร้ขอบเขตของการเข้าใช้อินเทอร์เน็ต เขาอาจจะอยู่คนละซีกโลก หรืออาจจะเพื่อนบ้านข้างๆ หรืออาจจะคนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดก็ได้ โดยเขาจะทำการติดตามความเคลื่อนไหวของเหยื่อผ่านทางอินเทอร์เน็ตโดยทำการโพสต์ข้อความซึ่งบางครั้งมีลักษณะคุกคามบนกระดานข้อความที่เหยื่อสามารถอ่านได้ หรือเข้าร่วมในห้องสนทนาที่มีเหยื่ออยู่ การกระทำส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ไปหาเหยื่ออย่างต่อเนื่อง ฯลฯ ตามปกติผู้กระทำมักมีเจตนาสร้างความเจ็บปวดกังวลใจ และไม่สนใจเรื่องความชอบด้วยกฎหมายของการติดต่อสื่อสารของตน”

การคุกคามทางโซเชียลมีเดียคือการแสดงออกทางกายในการติดตามโดยกระทำผ่านอินเทอร์เน็ต กระทำผ่านทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือการติดต่อสื่อสารทางเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ และยังสามารถกระทำในรูปแบบอื่นซึ่งประกอบด้วย การพูดใส่ร้ายป้ายสี การหมิ่นประมาท และการข่มขู่ตนเอง

²³ Ministry of Women and Child development. National Commission for Women. (2019). *Legal module on 'Gender Sensitization and Legal Awareness Programme'* (Online). Available : <http://ncw.nic.in/notice/legal-module-gender-sensitization-and-legal-awareness-programme-collaboration-kendriya> [2021, 18 May].

3.2.3.1 รูปแบบการคุกคามทางเพศ

การคุกคามทางไซเบอร์โดยไม่มีเปิดเผยตัวตนแท้จริงประกอบด้วยการกระทำดังต่อไปนี้

1. การส่งข้อความ โพสต์ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ที่มีลักษณะเป็นการข่มขู่หรือลามกอนาจารให้แก่ผู้อื่น
2. การขโมยข้อมูลในโซเชียลมีเดียส่วนบุคคลและเผยแพร่ข้อมูลอันเป็นเท็จโดยมีเจตนาให้บุคคลใดอับอายขายหน้าหรือเจตนาคุกคาม
3. การสืบเสาะสถานที่ที่บุคคลนั้นอยู่โดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
4. อัฟโหลดภาพลามกอนาจารลงในโซเชียลมีเดีย
5. โพสต์แสดงความคิดเห็นในโซเชียลมีเดียไปในทางไม่ดีโดยมีเจตนาคุกคาม

การใช้โปรแกรมไฟล์เพชฌัญญูปลอม

การสร้างโปรแกรมไฟล์เพชฌัญญูโดยใช้ชื่อผู้อื่นซึ่งทำได้ค่อนข้างง่ายและเป็นการสร้างข้อมูลส่วนบุคคลอันเป็นเท็จของเหยื่อออกสู่สาธารณะ ได้มีกรณีตัวอย่างที่รูปแบบไม่เหมาะสมหรือรูปภาพลามกของเหยื่อที่มีการเชื่อมต่อกับโปรแกรมไฟล์เพชฌัญญูปลอมกล่าวคือเมื่อเหยื่อได้ทำการถ่ายรูปใดๆแล้วรูปนั้นจะไปปรากฏในโปรแกรมไฟล์เพชฌัญญูปลอมนั้นด้วยนั่นเอง จึงเป็นสาเหตุให้เหยื่อรู้สึกทุกข์ทรมานทางจิตใจอย่างหนัก

สาธารณรัฐอินเดียเป็นอีกหนึ่งประเทศที่มักได้ยื่นข้อครหาเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ โดยเฉพาะในเพศหญิง แต่เมื่อสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้มีการตระหนักถึงเรื่องการคุกคามทางเพศมากยิ่งขึ้นรวมถึงการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียด้วย

3.2.3.2 ประมวลกฎหมายอาญาอินเดีย ค.ศ. 1860 แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญาอินเดีย ค.ศ. 2013 (The Indian Penal Code, 1860. (IPC) amended 2013.)

ประมวลกฎหมายอาญาอินเดีย ค.ศ. 1860. (The Indian Penal Code, 1860. (IPC)) ไม่ได้มีการบัญญัติถึงการคุกคามหรือการลงโทษในเรื่องการคุกคามทางโซเชียลมีเดีย อย่างไรก็ตามบทบัญญัติที่หลากหลายของประมวลกฎหมายอาญา แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 2013 และพระราชบัญญัติข้อมูลเทคโนโลยี ค.ศ. 2000. แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติเทคโนโลยี ค.ศ. 2008. (The Information Technology Act, 2000. as amended by the Information Technology Act, 2008. (IT Act.)) สามารถนำมาปรับใช้ในเรื่องการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียได้ดังนี้

คุกคามทางเพศทางไซเบอร์ในผู้หญิง

แรงกดดันจากกระทรวงเพื่อสตรีและเด็กแห่งรัฐทำให้มีการออกบทบัญญัติเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางจิตตอลกับเด็ก ซึ่งปรากฏในประมวลกฎหมายอาญาอินเดีย ค.ศ. 1860 แก้ไข

เพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญาอินเดีย ค.ศ. 2013 ได้กำหนดบทลงโทษในเรื่องการก่อกวนแก่ล้างทาง โขเซียมมีเดีย และการคุกคามทาง โขเซียมมีเดียที่เกิดกับเพศหญิง

มาตรา 354A บัญญัติว่า

“(1) ชายคนใดกระทำการดังต่อไปนี้

(i) กระทำการต่อเนื้อตัวร่างกาย หรืออื่นๆ โดยปราศจากความยินยอมและเป็นการล่วงละเมิดทางเพศอย่างเห็นได้ชัด หรือ

(ii) เรียกร้องหรือร้องขอเพื่อสนองความต้องการทางเพศ หรือ

(iii) โขว์ภาพอนาจารที่ขัดต่อเจตจำนงของผู้หญิง หรือ

(iv) สร้างความเกลียดชังทางเพศ

เป็นการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศ

(2) ชายใดที่กระทำความผิดใน (i) (ii) หรือ (iii) ของ อนุมาตรา (1) ต้องถูกลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกินสามปี หรือระวางโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

(3) ชายใดกระทำความผิดตาม (iv) ของอนุมาตรา (1) ต้องถูกลงโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือระวางโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ”²⁴

จะเห็นได้ว่ากฎหมายได้กำหนดเพศของผู้ที่กระทำไว้ว่าเป็น ‘ชาย’ ดังนั้นเพศหญิงหากได้กระทำตามมาตรานี้จะไม่มีผิด

ใน (i) กฎหมายใช้คำว่า กระทำการต่อเนื้อตัวร่างกาย ‘หรืออื่นๆ’ ผู้วิจัยเห็นว่าถ้อยคำดังกล่าวสามารถตีความได้ว่าให้หมายความรวมถึงการกระทำที่ไม่ได้กระทำต่อเนื้อตัวร่างกายโดยตรงด้วย นั่นหมายความว่า การคุกคามทางเพศใน โขเซียมมีเดียก็ครอบคลุมอยู่ในมาตรานี้เช่นกัน

²⁴ Section 354A (Indian Penal Code)

(1) A man committing any of the following acts?

(i) physical contact and advances involving unwelcome and explicit sexual overtures; or

(ii) a demand or request for sexual favours; or

(iii) showing pornography against the will of a woman; or

(iv) making sexually coloured remarks, shall be guilty of the offence of sexual harassment.

(2) Any man who commits the offence specified in clause (i) or clause (ii) or clause (iii) of sub-section (1) shall be punished with rigorous imprisonment for a term which may extend to three years, or with fine, or with both.

(3) Any man who commits the offence specified in clause (iv) of sub-section (1) shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to one year, or with fine, or with both.

โดยการกระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่ปราศจากความยินยอมและเป็นการล่วงละเมิดทางเพศอย่างเห็นได้ชัด

ปัญหาคืออย่างไรจึงจะเป็นการล่วงละเมิดทางเพศอย่างเห็นได้ชัดต้องพิจารณาจาก มาตรา 11 พระราชบัญญัติเพื่อคุ้มครองการคุกคามทางเพศในเด็ก (Protection of Children From Sexual Offences Act) ที่นิยามการคุกคามทางเพศไว้ดังนี้

‘การคุกคามทางเพศเกิดจากการที่บุคคลหนึ่งกระทำการที่เกี่ยวกับเพศดังนี้

(i) ใช้คำพูด หรือเสียงใดๆ หรือการแสดงท่าทาง หรือการแสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายโดยมีเจตนาให้คำพูด เสียง ท่าทาง หรือการแสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายให้ผู้อื่นเห็น หรือ

(ii) แสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายผู้อื่นเพื่อให้บุคคลอื่นๆสามารถมองเห็นได้ หรือ

(iii) เปิดเผยส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายให้ผู้อื่นเห็นในรูปแบบใดๆ หรือในสื่อมีเดียโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนาจาร

(iv) การติดตาม ฝ้ามองดูหรือทำการติดต่อผู้อื่นไปอย่างซ้ำๆอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะกระทำโดยการติดต่อโดยตรง หรือกระทำผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ดิจิตอล หรือสื่อในลักษณะเดียวกัน หรือ

(v) ข่มขู่ว่าจะเปิดเผยรูปที่แสดงส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกายผู้อื่นลงในโซเชียลมีเดีย ไม่ว่าจะรูปนั้นจะเป็นรูปแท้จริงหรือรูปตัดต่อ หรือ

(vi) การล่อลวงโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอนาจาร หรือเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตนเอง²⁵

²⁵ **Protection of Children From Sexual Offences Act - 11.**

Sexual harassment. - A person is said to commit sexual harassment upon a child when such person with sexual intent,

(i) utters any word or makes any sound, or makes any gesture or exhibits any object or part of body with the intention that such word or sound shall be heard, or such gesture or object or part of body shall be seen by the child; or

(ii) makes a child exhibit his body or any part of his body so as it is seen by such person or any other person; or

(iii) shows any object to a child in any form or media for pornographic purposes; or

(iv) repeatedly or constantly follows or watches or contacts a child either directly or through electronic, digital or any other means; or

ใน (iii) โฉวภาพลามกอนาจารที่ขัดต่อเจตจำนงของผู้หญิง กฎหมายไม่ได้ระบุว่าภาพอนาจารนั้นเป็นภาพของผู้ใด นั่นหมายความว่าภาพดังกล่าวอาจเป็นของผู้ส่งภาพเองหรือไม่ก็ได้ อย่างไรก็ตามหญิงผู้ถูกคุกคามต้องไม่ได้อนุญาต หรือร้องขอให้ผู้กระทำส่งภาพดังกล่าวมาให้ กล่าวคือจะกระทำผิดตามมาตรา 354A (iii) ได้ผู้กระทำจะต้อง โฉวภาพลามกอนาจารให้แก่หญิงโดยที่หญิงไม่ยินยอมนั่นเอง

ใน (iv) สร้างความเกลียดชังทางเพศ กรณีนี้ก็เป็นกรกระทำที่เป็นการคุกคามทางเพศเช่นเดียวกัน เนื่องจากการสร้างให้เกิดความเกลียดชังในเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศโดยกำเนิด หรือรสนิยมทางเพศก็ตาม

โดยมาตรา 354A ได้ระบุว่า หากกระทำความผิดตาม (i), (ii) หรือ (iii) ต้องระวางโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกินสามปี หรือระวางโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ส่วนหากกระทำผิดใน (iv) ต้องจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือระวางโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 354C บัญญัติว่า

“ชายใดแอบมองหรือถ่ายรูปของผู้หญิงเมื่ออยู่ในการกระทำส่วนตัวในพฤติการณ์แวดล้อมที่ซึ่งเธอสามารถคาดหมายได้ว่าไม่สามารถมองเห็นได้โดยผู้กระทำความผิด หรือบุคคลอื่นตามคำสั่งของผู้กระทำความผิด หรือเผยแพร่รูปถ่ายนั้น หากเป็นการกระทำผิดครั้งแรกต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีแต่ไม่เกินสามปี และมีโทษปรับ แต่หากกระทำผิดเป็นครั้งที่สองเป็นต้นไปต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีแต่ไม่เกินเจ็ดปี และต้องระวางโทษปรับ”²⁶

จุดประสงค์ของมาตรา 354C นี้มีเพื่อคุ้มครองพื้นที่ส่วนบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการกระทำต่างๆในสถานที่ที่คาดหมายได้ว่าเป็นพื้นที่ส่วนตัว และเป็นที่ยังเชื่อสามารถเปิดเผยอวัยวะเพศแผ่นหลัง หรือหน้าอกโดยไร้สิ่งปกปิด หรือถูกปกปิดด้วยชุดชั้นในหรือกางเกงชั้นในเท่านั้น หรือ

(v) threatens to use, in any form of media, a real or fabricated depiction through electronic, film or digital or any other mode, of any part of the body of the child or the involvement of the child in a sexual act; or

(vi) entices a child for pornographic purposes or gives gratification therefor.

²⁶ Section 354C (Indian Penal Code)

Any man who watches, or captures the image of a woman engaging in a private act in circumstances where she would usually have the expectation of not being observed either by the perpetrator or by any other person at the behest of the perpetrator or disseminates such image shall be punished on first conviction with imprisonment of either description for a term which shall not be less than one year, but which may extend to three years, and shall also be liable to fine, and be punished on a second or subsequent conviction, with imprisonment of either description for a term which shall not be less than three years, but which may extend to seven years, and shall also be liable to fine.

เป็นที่ซึ่งเหยื่อใช้อาบน้ำ เข้าห้องน้ำ หรือเป็นที่ซึ่งเหยื่อสามารถกระทำการทางเพศซึ่งโดยปกติไม่สามารถกระทำในที่สาธารณะได้ รวมไปถึงที่ซึ่งเหยื่ออนุญาตให้มีการถ่ายภาพหรือทำทางใดๆ แต่ไม่ให้เผยแพร่ออกไปสู่บุคคลที่สาม หากมีการเผยแพร่ภาพดังกล่าวออกไปจะต้องถูกพิจารณาภายใต้บทบัญญัตินี้²⁷

มาตรา 354C นี้มีเพื่อคุ้มครองพื้นที่ส่วนบุคคล โดยพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ที่บุคคลนั้นสามารถคาดหมายได้ว่าเป็นที่ปลอดภัยจากบุคคลอื่น หรือการคุกคามของบุคคลอื่น หรือได้รับการคุ้มครองแต่ไม่รวมถึงสถานที่ที่ซึ่งเป็นสาธารณะ หรือเป็นที่ที่กลุ่มคนสาธารณะสามารถเข้าถึงได้²⁸ โดยวิญญูชนสามารถคาดหมายได้ว่าเป็นพื้นที่ที่บุคคลทั่วไปไม่สามารถเข้าถึงพื้นที่นั้นได้นอกจากตัวเหยื่อเอง โดยเป็นสถานที่ที่เหยื่อสามารถแต่งกายอย่างไรก็ได้โดยไม่ต้องกลัวว่าจะมีผู้อื่นผู้ใดมาเห็น และเป็นสถานที่ที่เหยื่อสามารถกระทำอะไรก็ได้ตามที่ใจปรารถนา ไม่ว่าจะเป็นการชำระร่างกายหรือการกระทำทางเพศซึ่งไม่สามารถทำในที่สาธารณะได้

พื้นที่ส่วนตัวนี้รวมไปถึงกรณีที่เหยื่ออนุญาตให้ผู้กระทำได้เข้ามาถ่ายภาพในพื้นที่ดังกล่าวได้โดยมีข้อแม้ว่าห้ามทำการเผยแพร่ออกสู่บุคคลที่สาม ผู้ถ่ายภาพนั้นก็ต้องปฏิบัติตามเท่าที่เหยื่ออนุญาต โดยหากนำภาพไปเผยแพร่แก่บุคคลที่สาม ผู้นั้นมีความผิดตามมาตรา 354C

โทษที่ตามมาตรา 354C กำหนดนั้นสามารถแบ่งได้เป็นสองกรณีคือ

กรณีกระทำความผิดครั้งแรกต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีแต่ไม่เกินสามปี และระวางโทษปรับ

กรณีกระทำความผิดครั้งที่สองเป็นต้นไปต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีแต่ไม่เกินเจ็ดปี และต้องระวางโทษปรับ

ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการกำหนดโทษของมาตรา 354C เนื่องจากในการกระทำผิดครั้งแรกอาจเกิดจากความไม่รู้ ความประมาท หรือการรู้เท่าไม่ถึงการณ์ แต่หากมีการกระทำผิดซ้ำตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป แสดงให้เห็นว่าผู้กระทำไม่เจ็ดหลาย หากลงโทษเช่นเดิม ผู้กระทำอาจกลับมากระทำซ้ำเดิมได้อีก การเพิ่มโทษในการกระทำตั้งแต่ครั้งที่สองขึ้นไปจึงเป็นการกระทำที่สมควรเหมาะสมแล้ว

²⁷ Raman Devgan. (2018). *IPC Section 354C* (Online). Available : <https://devgan.in/ipc/section/354C/> [2021, 14 July].

²⁸ Law Insider. (2021). *Private place definition* (Online). Available : <https://www.lawinsider.com/dictionary/private-place?cursor=C1gSUmoVc35sYXdpbnNpZGVyY29udHJhY3RzcjkLEh1EZWZpbml0aW9uU25pcHB1dEdyb3VwX3YyOF9lbiIWcHJpdmF0ZS1wbGFjZSMwMDAwMDAxNAwYACAA> [2021, 15 November].

การคุกคามทางไซเบอร์มีเดียที่เกิดขึ้นกับเพศหญิงถูกพิจารณากำหนดให้เป็นความผิด ภายหลังได้ถูกสอดแทรกไว้ในประมวลกฎหมายอาญา แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ.2013 มาตรา 354D ซึ่งได้ บัญญัติไว้ดังนี้

“(1) ชายคนใด

(i) ติดตามและสัมผัสหญิง หรือพยายามสัมผัสโดยอาศัยการเป็นผู้อุปถัมภ์หรือ ความสัมพันธ์ส่วนตัวทั้งที่ฝ่ายหญิงแสดงออกว่าไม่ยินยอมอย่างชัดเจน

(ii) ใ้คำดูการใช้อินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสาร อิเล็กทรอนิกส์อื่น ใดของหญิง มีความผิดฐานคุกคามทางไซเบอร์มีเดีย การกระทำต่อไปนี้ไม่ถือว่าเป็นการคุกคาม หากฝ่ายชายสามารถพิสูจน์ได้ว่า

(i) สามารถทำได้เพื่อจุดประสงค์ในการป้องกันหรือตรวจสอบอาชญากรรม และ ชายผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้คุกคามได้กระทำไปตามหน้าที่รับผิดชอบในการป้องกันและ ตรวจสอบอาชญากรรมที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ

(ii) สามารถกระทำได้ภายใต้กฎหมายหรือปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือเป็นความ ประสงค์ของบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย

(iii) ในสถานการณ์เฉพาะ การกระทำนั้นได้ทำไปพอสมควรแก่เหตุและยุติธรรม

(2) บุคคลผู้กระทำความผิดฐานติดตามทางออนไลน์ต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน สามปีและระวางโทษปรับในการกระทำผิดครั้งแรก และต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกิน ห้าปีและระวางโทษปรับในการกระทำความผิดตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป²⁹

²⁹ Section 354D (Indian Penal Code)

(1) Any man who—

(i) follows a woman and contacts, or attempts to contact such woman to foster personal interaction repeatedly despite a clear indication of disinterest by such woman ; or

(ii) monitors the use by a woman of the internet, email or any other form of electronic communication, commits the offence of stalking ;

Provided that such conduct shall not amount to stalking if the man who pursued it proves that—

(i) it was pursued for the purpose of preventing or detecting crime and the man accused of stalking had been entrusted with the responsibility of prevention and detection of crime by the State; or

(ii) it was pursued under any law or to comply with any condition or requirement imposed by any person under any law ; or

(iii) in the particular circumstances such conduct was reasonable and justified.

มาตรา 354D (ii) นี้ได้บัญญัติถึงการเฝ้าดูการใช้งานอินเทอร์เน็ต จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดของหญิง นอกจากนี้จะเป็นการรุกรานความเป็นส่วนตัวแล้วยัง อาจเป็นการคุกคามทางเพศได้เช่นเดียวกัน โดยมาตรา 354D นี้ยังได้กำหนดข้อยกเว้นความผิดไว้ สามประการคือ หากชายผู้กระทำพิสูจน์ได้ว่า

ประการแรก ชายผู้นั้นได้รับหน้าที่จากรัฐให้มีหน้าที่ป้องกันตรวจสอบอาชญากรรมได้ กระทำการเพื่อป้องกันหรือตรวจสอบอาชญากรรม หรือ

ประการที่สอง มีกฎหมายให้อำนาจกระทำได้ หรือปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือเป็นความ ประสงค์ของบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย หรือ

ประการที่สาม ในเหตุการณ์จำเป็นฉุกเฉิน ชายผู้นั้นได้กระทำไปเพื่อความยุติธรรมและ พอดีสมควรแก่เหตุ

กล่าวคือหากชายผู้นั้นได้กระทำไปตาม มาตรา 354D (1) แต่สามารถพิสูจน์ว่าการกระทำ ของตนเข้าข้อยกเว้นข้อใดข้อหนึ่ง ชายคนนั้นจะไม่มีผิดตามมาตรา 354D (1) นั่นเอง

หากชายผู้นั้นไม่สามารถพิสูจน์ตามข้อยกเว้นในการกระทำผิดได้ ต้องได้รับโทษตามที่ กฎหมายกำหนดไว้ใน (2) ซึ่งได้กำหนดไว้ 2 กรณีดังนี้

กรณีกระทำความผิดครั้งแรก ระวังโทษจำคุกไม่เกินสามปี และระวังโทษปรับ

กรณีที่สอง กระทำผิดซ้ำตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ระวังโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และระวังโทษ ปรับ

ผู้วิจัยเห็นว่ามาตรานี้ค่อนข้างครอบคลุมและให้ความสำคัญเป็นธรรมแก่ทั้งฝ่ายชายผู้กระทำได้มี โอกาสพิสูจน์เจตนาของตน และคุ้มครองฝ่ายหญิงที่ถูกติดตามคุกคามการใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย และการกำหนดโทษสำหรับผู้กระทำผิดซ้ำให้มีโทษหนักขึ้นเพื่อให้ผู้กระทำรู้สึกเจ็บปวดเป็นสิ่งที่ ผู้วิจัยเห็นว่าสมควรแล้ว

ถ้อยคำในมาตรา 354D ประมวลกฎหมายอาญา ได้กล่าวถึงส่วนของบทลงโทษของทั้งการ คุกคามออฟไลน์และการคุกคามออนไลน์ ไม่ว่าจะบุคคลที่สามารถระบุตัวตนได้หรือบุคคลที่ ไม่สามารถระบุตัวตนได้ในระบบไซเบอร์ อย่างไรก็ตามใน (2) มีข้อผิดพลาดในส่วนความชัดเจน ว่าวิธีการใดที่เหยื่อสามารถกล่าวได้ว่าเหยื่อได้ถูกติดตาม หรือถูกเฝ้าดู หรือการกระทำอื่นใดที่มี ลักษณะเดียวกัน

ศาลประจำจังหวัดเบงกอลตะวันออกได้มีการพิพากษาผู้ต้องสงสัยภายใต้มาตรา 354A, มาตรา 354C, มาตรา 354D, มาตรา 509 ของประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา 66C และ มาตรา 66E พระราชบัญญัติข้อมูลเทคโนโลยี ศาลได้วางหลักว่าความผิดภายใต้มาตรา 354D ประมวล กฎหมายอาญา เป็นการพิสูจน์ว่าเหยื่อไม่เพียงแต่ได้รับการคุกคามทางออนไลน์เพียงเท่านั้นแต่เหยื่อ

ได้รู้สึกทุกข์ทรมานจากการกระทำที่ ‘เสมือนถูกข่มขืน’ ตลอดเวลาที่มีผู้เข้าใช้บริการของเว็บไซต์ที่สามารถเข้าถึงได้ทั่วโลกได้เปิดคู่มือ ศาลได้ให้ความเห็นว่าการป้องปรามคือหนึ่งในข้อพิจารณาเบื้องต้นในการตัดสินผู้ต้องสงสัย และคำพิพากษาที่ไม่ชัดเจนจะก่อให้เกิดความอันตรายมากกว่าก่อให้เกิดความยุติธรรม กล่าวคือคำพิพากษาที่ไม่ชัดเจนจะเป็นตัวทำลายความเชื่อมั่นของประชาชนในเรื่องความร้ายแรงของปัญหาดังกล่าว

มาตรา 503 บัญญัติว่า

“ผู้ใดกระทำการที่เป็นการข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายของบุคคลนั้น ทำให้ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้นั้นเสียหาย หรือกระทำต่อบุคคล หรือชื่อเสียงของบุคคลอื่นที่บุคคลผู้ถูกข่มขู่ให้ความสนใจ โดยมีเจตนาทำให้ผู้นั้นตื่นตระหนก หรือเป็นสาเหตุทำให้ผู้นั้นกระทำการใดๆซึ่งเขาไม่มีการผูกพันในทางกฎหมายให้ต้องกระทำ หรือให้ผู้นั้นละเว้นการกระทำใดๆที่ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องกระทำตามกฎหมาย เช่นเดียวกับการข่มขู่โดยเล็งการบังคับตามกฎหมาย เป็นการกระทำความผิดอาญาฐานกรรโชก”³⁰

มาตรา 503 นี้เป็นการข่มขู่บุคคลว่าจะทำร้ายร่างกาย ทำให้เสียหายซึ่งชื่อเสียง หรือทรัพย์สินของบุคคลนั้น อีกทั้งยังทำให้ผู้นั้นรู้สึกตื่นตระหนก หรือเป็นตัวการที่ทำให้ผู้อื่นเปลี่ยนแปลงการกระทำไปจากที่ตั้งใจไว้ เป็นการกระทำความผิดอาญาฐานกรรโชก มาตรานี้ใช้บังคับในกรณีที่มีการข่มขู่ว่าจะเปิดเผยความลับของผู้นั้นลงอินเทอร์เน็ตด้วย³¹

การคุกคามทางไซเบอร์ต่อเพศชาย

ในปัจจุบันหากเพศชายตกเป็นเหยื่อการคุกคามทางไซเบอร์ จะไม่สามารถนำมาตรา 354D มาปรับใช้ได้เนื่องจากเนื้อหาของบทบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าเป็นบทลงโทษของเพศชายที่กระทำต่อเพศหญิง อย่างไรก็ตามอาจมีมาตราอื่นๆในประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติข้อมูลเทคโนโลยีที่สามารถนำมาปรับใช้ได้

³⁰ Section 503 (Indian Penal Code)

Whoever threatens another with any injury to his person, reputation or property, or to the person or reputation of any one in whom that person is interested, with intent to cause alarm to that person, or to cause that person to do any act which he is not legally bound to do, or to omit to do any act which that person is legally entitled to do, as the means of avoiding the execution of such threat, commits criminal intimidation.

³¹ iSEA. (2021). *Women – Cyber Laws in India* (Online). Available : <https://www.infosecawareness.in/concept/cyber-laws-in-india/women> [2021, 1 August].

มาตรา 506 บัญญัติว่า

“ผู้ใดคือผู้กระทำความผิด ผู้กระทำการข่มขู่ให้ผู้อื่นเกิดความหวาดกลัว ต้องระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการข่มขู่เกิดขึ้นโดยบุคคลไม่สามารถระบุดังตนได้เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือทั้งจำทั้งปรับ”³²

การคุกคามทางเพศบนโซเชียลมีเดีย

ในประเทศอินเดียนั้นการคุกคามทางเพศเคยถูกมองว่าเป็นเรื่องปกตินิยม โดยถูกเรียกว่า ‘การหยอกเย้าของอีฟ’ (eve-teasing) ซึ่งเป็นการใช้คำเพื่อลดความรุนแรงของการกระทำ อย่างไรก็ตามจากการพยายามร่วมกันของศาลในอินเดียหรือที่เรียกว่าสภานิติบัญญัติ คณะกรรมการทางกฎหมายของประเทศอินเดียซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกับองค์กรของรัฐบาล และกลุ่มนักเคลื่อนไหวเกี่ยวกับผู้หญิงได้ทำการเปลี่ยนแปลงแนวคิดทางปฏิบัติในการคุกคามทางเพศต่อผู้หญิง มีการตราพระราชบัญญัติการคุกคามทางเพศต่อผู้หญิงในที่ทำงาน (ป้องกัน, ป้องปราม, และการชดใช้) ค.ศ.2013 (POSH Act.) โดยได้บัญญัติถึงข้อความที่มีถ้อยคำรุนแรงทุกรูปแบบในการคุกคามทางเพศต่อผู้หญิงในสถานที่ทำงานจะไม่สามารถกระทำได้นอกจากนี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาทางอาญา ค.ศ. 1973 (CrPC) ประมวลกฎหมายอาญา และพระราชบัญญัติพยานหลักฐานอินเดียซึ่งทำให้การฟ้องร้องคดีอาญาเรื่องการคุกคามทางเพศสามารถทำได้สะดวกรวดเร็ว

ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากวันที่ 3 กุมภาพันธ์ ค.ศ.2013 มาตรา 354A ได้ถูกแทรกเข้ามาในประมวลกฎหมายอาญาในส่วนคำปรับในการกระทำการคุกคามทางเพศ มาตรา 354A กล่าวถึงการกระทำที่กระทำต่อเนื้อตัวร่างกายโดยตรง และพัฒนาไปถึงการล่วงละเมิดทางเพศอย่างชัดเจนโดยอีกฝ่ายไม่เต็มใจ หรือเรียกร่องสิ่งใดเพื่อสนองความต้องการทางเพศ หรือแสดงภาพ วิดีโอ สื่อลามก

³² Section 506 (Indian Penal Code)

Punishment for criminal intimidation.—Whoever commits, the offence of criminal intimidation shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, or with fine, or with both; If threat be to cause death or grievous hurt, etc.—And if the threat be to cause death or grievous hurt, or to cause the destruction of any property by fire, or to cause an offence punishable with death or [imprisonment for life], or with imprisonment for a term which may extend to seven years, or to impute, unchastity to a woman, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to seven years, or with fine, or with both.

ต่างๆ หรือกระทำการแสดงความคิดเห็นหรือใช้ถ้อยคำที่ส่งไปในทางเพศ เป็นการกระทำคุกคามทางเพศ ต้องระวางโทษจำคุกสามปี และหรือระวางโทษปรับ

การคุกคามทางเพศในไซเบอร์มีเดีย คือการที่บุคคลที่ไม่เปิดเผยตัวตนใช้อิเล็กทรอนิกส์ในการโทรหาผู้อื่นซ้ำๆ ส่งข้อความหยาบคายทางข้อความตัวอักษร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือสร้างบทสนทนาที่หยาบคาย หรือกดดันผู้หญิงให้ผูกมัดความเป็นเพื่อนหรือสร้างความสัมพันธ์ในทางเพศ อย่างไรก็ตามมาตรา 354A ประมวลกฎหมายอาญา กำหนดให้ต้องมีการกระทำต่อเนื้อตัวร่างกายโดยตรง หรือเสมือนกระทำต่อเนื้อตัวร่างกาย เพราะฉะนั้นการคุกคามทางเพศผ่านทางเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์จึงไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรานี้ อย่างไรก็ตามเมื่อมีคดีขึ้นสู่ศาล และยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ศาลอาจใช้ดุลพินิจตามมาตรา 354A ขยายไปถึงการคุกคามทางเพศในไซเบอร์มีเดียได้

มาตรา 507 บัญญัติไว้ว่า

“การข่มขู่ทางอาญา โดยบุคคลที่ไม่เปิดเผยตัวตน – ผู้ใดกระทำความผิดโดยการข่มขู่ทางอาญาโดยไม่เปิดเผยตัวตน หรือได้มีการใช้ความระมัดระวังในการปกปิดชื่อหรือถิ่นที่อยู่ของตนจากบุคคลที่ตนได้ทำการคุกคาม ต้องระวางโทษจำคุกเป็นระยะเวลาไม่เกินสองปี รวมไปถึงโทษที่ผู้กระทำความผิดได้กระทำไว้ในมาตราก่อนหน้า”³³

มาตรา 509 บัญญัติไว้ว่า

“ถ้อยคำ กิริยาท่าทาง หรือการกระทำที่มีเจตนาดูหมิ่นต่อเพศหญิงเกินสมควร – ผู้ใดมีเจตนาในการดูหมิ่นเพศหญิงเกินสมควร โดยการพูดโดยใช้ถ้อยคำ ทำเสียงหรือแสดงกิริยาท่าทางหรือแสดงวัตถุใดๆ โดยการพูดถ้อยคำหรือเสียงนั้นเมื่อได้ยิน หรือกิริยาท่าทางหรือวัตถุนั้นเมื่อได้เห็น จะเป็นการรุกรานความเป็นส่วนตัวของหญิงผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือระวางโทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ”³⁴

³³ Section 507 (Indian Penal Code)

Criminal intimidation by an anonymous communication.—Whoever commits the offence of criminal intimidation by an anonymous communication, or having taken precaution to conceal the name or abode of the person from whom the threat comes, shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, in addition to the punishment provided for the offence by the last preceding section.

³⁴ Section 509 (Indian Penal Code)

Word, gesture or act intended to insult the modesty of a woman.—Whoever, intending to insult the modesty of any woman, utters any word, makes any sound or gesture, or exhibits any object, intending that such word or sound shall be heard, or that such gesture or object shall be seen, by such woman, or intrudes upon the privacy of

การใช้โปรไฟล์เฟซบุ๊กปลอม

เมื่อผู้สร้างโปรไฟล์เฟซบุ๊กปลอมได้ทำการเชื่อมต่อโดยการอัปโหลดรูปภาพที่ไม่เหมาะสมหรือภาพลามกของเหยื่อลงในโปรไฟล์ให้นำ มาตรา 354A (การคุกคามทางเพศและบทลงโทษฐานคุกคามทางเพศ) มาตรา 354D (การคุกคาม) มาตรา 499 ประกอบมาตรา 500 (หมิ่นประมาทและบทลงโทษฐานหมิ่นประมาท) มาตรา 507 (การข่มขู่ทางอาญาโดยผู้สื่อสารที่ไม่เปิดเผยตัวตน) และมาตรา 509 (ถ้อยคำ อิริยาบถ หรือการกระทำที่มีเจตนาจบบังคับต่อผู้หญิง) ประมวลกฎหมายอาญามาปรับใช้

2.2.3.3 พระราชบัญญัติข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ค.ศ. 2000 แก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ ค.ศ. 2008 (The Information Technology Act, 2000 as amended by the Information Technology Act, 2008.)

มาตรา 66E บัญญัติว่า

“ผู้ใดเจตนาหรือจงใจถ่ายภาพ พิมพ์ภาพ หรือเผยแพร่ภาพของบุคคลอื่นในขณะที่อยู่ในพื้นที่ส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยมีพฤติการณ์ที่เป็นการฝ่าฝืนสิทธิส่วนบุคคลของผู้นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสองแสนรูปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

นิยามของมาตรานี้คือ

- (a) เผยแพร่ หมายถึง การส่งรูปถ่ายบุคคลทางเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์โดยเจตนาให้บุคคลอื่นได้เห็น
- (b) ถ่ายภาพ หมายถึง ไม่เพียงการถ่ายภาพนิ่ง แต่รวมถึงการถ่ายภาพวิดีโอ กล้องถ่ายรูป กล้องฟิล์ม หรือการบันทึกใดๆในลักษณะเดียวกัน
- (c) พื้นที่ส่วนบุคคล หมายถึง สถานที่ที่สามารถเปลือยกายหรือสวมใส่เพียงชุดชั้นในเพื่อปกปิด บริเวณเส้นขน สะโพกบนท้าย หรือหน้าอกของผู้หญิงได้
- (d) การพิมพ์ หมายถึง การผลิตซ้ำโดยการปริ้นท์ หรือแบบฟอร์มอิเล็กทรอนิกส์ และทำให้สาธารณชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย
- (e) พฤติการณ์ที่เป็นการฝ่าฝืนสิทธิส่วนบุคคล หมายถึง พฤติการณ์ที่วิญญูชนสามารถคาดหมายได้
- (i) ที่ส่วนบุคคลที่เขาหรือเธอสามารถเปลือยกายได้โดยปราศจากความกังวลว่าจะถูกแอบถ่ายในสถานที่ส่วนบุคคล หรือ

such woman, shall be punished with simple imprisonment for a term which may extend to one year, or with fine, or with both.

(ii) ส่วนใดๆในร่างกายของเขาหรือเธอไม่สามารถมองเห็นได้ในที่สาธารณะ โดยไม่คำนึงถึงว่าเขาหรือเธอจะอยู่ในที่สาธารณะหรือที่ส่วนบุคคลก็ตาม”³⁵

มาตรา 67A บัญญัติว่า

“การกระทำสู่สาธารณะ การเผยแพร่ การเป็นต้นเหตุของการเผยแพร่สิ่งซึ่งเกี่ยวกับเพศอย่างชัดเจนสู่สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับสำหรับการกระทำผิดครั้งแรก และระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับสำหรับการกระทำผิดครั้งที่สอง”³⁶

ผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาดูแล้วเห็นว่าด้วยบทกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียของสาธารณรัฐอินเดียมีความครอบคลุมและมีการกำหนดขอบเขตในการกระทำความผิดต่างๆอย่างชัดเจน รวมไปถึงการกำหนดบทลงโทษก็มีความรุนแรงเหมาะสมเพียงพอที่จะนำมาเป็น

³⁵ Section 66E (The IT Act, 2000 as amended by the IT Act, 2008.)

Whoever, intentionally or knowingly captures, publishes or transmits the image of a private area of any person without his or her consent, under circumstances violating the privacy of that person, shall be punished with imprisonment which may extend to three years or with fine not exceeding two lakh rupees, or with both.

Explanation.- For the purposes of this section—

(a) —transmit, means to electronically send a visual image with the intent that it be viewed by a person or persons;

(b) —capture, with respect to an image, means to videotape, photograph, film or record by any means;

(c) —private area, means the naked or undergarment clad genitals, pubic area, buttocks or female breast;

(d) —publishes, means reproduction in the printed or electronic form and making it available for public;

(e) —under circumstances violating privacy, means circumstances in which a person can have a reasonable expectation that—

(i) he or she could disrobe in privacy, without being concerned that an image of his private area was being captured; or

(ii) any part of his or her private area would not be visible to the public, regardless of whether that person is in a public or private place.

³⁶ Section 67A (The IT Act, 2000 as amended by the IT Act, 2008.)

Makes the publication, transmission or causing of transmission of sexually explicit material punishable with imprisonment extending up to five years and fine for first conviction and to seven years and fine upon second conviction.

แนวทางในการบัญญัติด้วยกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศใน โซเชียลมีเดียของประเทศไทยได้

3.2.4 สาธารณรัฐฟิลิปปินส์

การคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียกฎหมายของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ได้นิยามไว้ว่าเป็นการใช้ข้อมูลและการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีในการทำให้เหยื่อรู้สึกกลัวและข่มขู่โดยกระทำต่อร่างกาย จิตใจ และความรู้สึกที่ถูกคุกคาม

3.2.4.1 รูปแบบการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย

รูปแบบแรก แสดงความคิดเห็นที่แสดงถึง ความเกลียดชังทางเพศ ไม่ว่าจะเป็นเพศหญิง เพศทางเล็อก รักร่วมเพศ และการแบ่งแยกทางเพศ ไม่ว่าจะในที่สาธารณะหรือส่งข้อความส่วนตัว

รูปแบบที่สอง รุกล้ำความเป็นส่วนตัวของเหยื่อ โดยการสอดส่องติดตามทางไซเบอร์ และส่งข้อความไปหาเหยื่อซ้ำๆ

รูปแบบที่สาม อับโหลดหรือแชร์รูปภาพ เสียงบันทึก หรือวิดีโอใดๆเกี่ยวกับเพศโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเหยื่อ

รูปแบบที่สี่ บันทึกและแชร์รูปภาพ วิดีโอ หรือข้อมูลอื่นใดในช่องทางออนไลน์ของเหยื่อ โดยไม่ได้รับอนุญาต

รูปแบบที่ห้า ปลอมแปลงเป็นเหยื่อทางออนไลน์ หรือโพสต์ข้อความโกหกเกี่ยวกับเหยื่อเพื่อทำลายชื่อเสียง

รูปแบบที่หก ข่มขู่ว่าจะนำรายงานการล่วงละเมิดอันเป็นที่จลลงในโซเชียลมีเดียเพื่อให้เหยื่อยอมเจียม³⁷

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (CHR) ได้ออกมาเรียกร้องต่อสาธารณะในการกำหนดให้พื้นที่อินเทอร์เน็ตเป็นพื้นที่ปลอดภัยโดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้หญิงเนื่องจากอัตราการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียมีจำนวนพุ่งสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากแถลงการณ์ในวันพุธที่ผ่านมา ตัวแทนคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนนาม Jacqueline De Guia กล่าวว่า ทางหน่วยงานได้รับรายงานคำหนึ่เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียโดยอาศัยระบบการเชื่อมต่อโดยคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่าระบบ peer-to-peer (P2P) ในการก่อความรุนแรงในไซเบอร์ต่อผู้หญิงและเด็ก

³⁷ Pia Ranada. (2019). *New law punishes wolf whistling, catcalling, online sexual harassment* (Online). Available : <https://www.rappler.com/nation/new-law-punishes-wolf-whistling-catcalling-online-sexual-harassment> [2021, 2 August].

De Guia ได้กล่าวท่ามกลางข้อเรียกร้องที่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้รับมาจากกลุ่มส่วนบุคคลในเฟซบุ๊กที่ซึ่งสมาชิกได้ทำการแบ่งปันรูปภาพและวิดีโอของบุคคลโดยปราศจากความยินยอมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง

De Guia กล่าวต่อว่า ตนได้รับทราบและให้ความสนใจในเรื่องอันตรายจากอินเทอร์เน็ตจากการที่พลเมืองได้ส่งเรื่องมาทางรัฐบาล ทุกคนได้รับผิชอบร่วมกันในการทำให้โลกดิจิทัลเป็นสถานที่ที่ปลอดภัย เป็นที่น่าเคารพ และเป็นพื้นที่เสริมศักยภาพให้แก่ทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้หญิงและเด็ก

เหยื่อคนหนึ่งได้กล่าวถึงประสบการณ์การถูกข่มขู่ว่าจะข่มขืน การถูกคุกคามโดยการเฝ้าติดตาม การหมิ่นประมาท และประสบการณ์เฉียดตายว่า “การพาดโอกาสทางการศึกษาและการรับเข้าทำงาน และผลกระทบค่าใช้จ่ายให้แก่พวกเขาในส่วนของค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย การบริการป้องกันบริการออนไลน์ และการไม่ชำระค่าจ้างสิ่งเหล่านี้ได้ การกระทำเหล่านี้มีผลต่อสถานะทางอารมณ์และจิตใจของผู้หญิงและเด็ก” เธอได้กล่าวต่อว่า “ความรุนแรงทางไซเบอร์ต่อผู้หญิงนั้นทำให้เกิดสถานะ ‘Chilling effect’ ในเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นหรือคำพูด คือการนี้เทียบไม่กล้าพูดเรื่องที่เกิดขึ้นกับตน อีกทั้งยังเป็นการเสริมสร้างให้เหยื่อเหล่านั้นรู้สึกท้อแท้จากการพูดถึงเรื่องที่เกิดขึ้น เนื่องจากอาจถูกเยาะเย้ยและถูกวิพากษ์วิจารณ์ไปในทางที่ไม่ดีทางเพศในสังคมออนไลน์”

De Guia ได้เกิดความกังวลขึ้นเนื่องจาก การคุกคามทางเพศลักษณะนี้เกิดขึ้นในพื้นที่เสมือนจริงไม่ได้เกิดในโลกความเป็นจริงและก่อให้เกิดความเสียหายแบบไม่เป็นรูปธรรม

ในขณะที่ประเทศฟิลิปปินส์ได้มีกฎหมายหลายฉบับที่ตราขึ้นเพื่อปกป้องผู้หญิง De Guia ได้ชี้ให้เห็นว่าประเด็นปัญหาดังกล่าวยังคงเป็นสิ่งท้าทายให้แก่ไขอยู่

ท่ามกลางกฎหมายต่างๆ เธอได้อ้างถึงพระราชบัญญัติพื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act.) พระราชบัญญัติการคุ้มครองอาชญากรรมทางไซเบอร์ (Cybercrime Prevention Act.) และแมกนาคาร์ตาสำหรับผู้หญิง (Magna Carta of Women.)

องค์กรผู้บังคับใช้กฎหมายและศาลไม่ได้มีการแสดงออกในเรื่องความรุนแรงทางไซเบอร์ต่อผู้หญิงและเด็กเท่าที่ควร เนื่องจากขาดประสิทธิภาพและโครงสร้างพื้นฐานในการติดตามผู้กระทำความผิดในลักษณะที่ใช้ดิจิทัลเป็นหลักฐาน ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของศาลฟิลิปปินส์ด้วย

De Guia กล่าวว่า การเรียนรู้และเข้าใจในการใช้อินเทอร์เน็ต เพศศึกษา และการตระหนักถึงบทบาทของเพศชายและเพศหญิงต้องถูกบรรจุไว้ในหลักสูตร ก่อตั้งกลไกที่ง่ายต่อการเข้าถึง ที่ซึ่งเหยื่อสามารถรายงานเรื่องราว เหตุการณ์ความรุนแรงทางไซเบอร์ เพื่อที่จะจัดการกับปัญหาการ

คุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย นอกจากนี้ผู้ที่เป็นเหยื่อจากความรุนแรงทางไซเบอร์จะได้รับการจัดหานักจิตวิทยาและนักกฎหมายในการให้คำปรึกษาที่บ้าน ที่โรงเรียน และที่ทำงาน³⁸

จากการศึกษาผู้วิจัยสรุปรูปแบบของการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียได้ 2 ประเภทใหญ่ๆคือ การแสดงออกที่สื่อความหมายคุกคามทางเพศโดยตรง และการแสดงออกที่สื่อความหมายคุกคามทางเพศโดยอ้อม ซึ่งการแสดงออกดังกล่าวสามารถแสดงออกได้ 6 รูปแบบได้แก่

รูปแบบที่หนึ่งคือ การส่งข้อความชักชวนทางเพศในอินเทอร์เน็ต

รูปแบบที่สองคือ การส่งภาพ วิดีโอ หรือสิ่งอื่นใดของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาตผ่านอินเทอร์เน็ต

รูปแบบที่สามคือ ประทุษวาจาเหยียดเพศในอินเทอร์เน็ต

รูปแบบที่สี่คือ การข่มขู่ว่าจะข่มขืนผ่านทางอินเทอร์เน็ต

รูปแบบที่ห้าคือ การตัดต่อภาพผู้อื่น

รูปแบบที่หกคือ การแอบถ่ายภาพของผู้อื่น

รูปแบบที่เจ็ดคือ การปลอมแปลงบัญชีโซเชียลมีเดียเป็นเหยื่อเพื่อหลอกลวงผู้อื่นหรือสร้างความเสียหายให้กับเหยื่อ

3.2.4.2 พระราชบัญญัติต่อต้านการกลั่นแกล้ง ค.ศ. 2013 (The Anti-Bullying Act of 2013 (RA 10627))

กฎหมายฉบับนี้พบว่ามีการบังคับใช้ในกรณีการกลั่นแกล้งภายในโรงเรียนระหว่างนักเรียนด้วยกันเองซึ่งครอบคลุมไปถึงการแสดงออกในโซเชียลมีเดีย

มาตรา 2 ให้อธิบายว่า

‘การคุกคาม’ หมายความว่าความรุนแรงทุกรูปแบบหรือการกระทำอันไม่เหมาะสมซ้ำๆ โดยบุคคลคนหนึ่งหรือหลายคน ไม่ว่าจะเป็นการเขียน การพูด การแสดงออกโดยใช้อิเล็กทรอนิกส์ แสดงออกทางร่างกาย การแสดงท่าทาง หรือการกระทำใดๆในลักษณะเดียวกัน โดยกระทำโดยตรงต่อบุคคลอื่นซึ่งส่งผลกระทบ หรือเป็นสาเหตุให้บุคคลอื่นรู้สึกกลัวไม่ว่าจะทางร่างกายหรือทางจิตใจ หรือความเสียหายทางทรัพย์สินของผู้นั้น สร้างความเกลียดชังในโรงเรียน ละเมิดสิทธิของ

³⁸ Krissy Aguilar. (2020). *Online sexual harassment on the rise, says CHR* (Online). Available : <https://newsinfo.inquirer.net/1262739/fwd-chr-make-internet-a-safer-place-for-women-as-online-sexual-harassment-rise> [2021, 1 August].

ผู้อื่น หรือทำการรบกวนกระบวนการศึกษาของผู้อื่น³⁹ การกระทำเหล่านี้ถูกเรียกว่า การคุกคามทางไซเบอร์ (Cyber bullying) หากได้กระทำผ่านช่องทางออนไลน์⁴⁰

มาตรา 3, B-1 เป็นการบัญญัติถึงการใช้งานของกฎหมายฉบับนี้ว่า กฎหมายนี้ครอบคลุมไปถึงการคุกคามในโซเชียลมีเดีย โดยมุ่งเน้นไปที่การดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น กลุ่มคน เพศสภาพทั้งเป็นเพศโดยกำเนิด รสนิยมทางเพศ และลักษณะทางเพศของผู้อื่น⁴¹

มาตรา 2 พระราชบัญญัติต่อต้านการกลั่นแกล้ง ค.ศ. 2013 (The Anti-Bullying Act of 2013 (RA 10627)) ได้อธิบายถึงนิยามของการคุกคามต่างๆ ประกอบกับมาตรา 3, B-1 ที่บัญญัติถึงการใช้งานของกฎหมายฉบับนี้ว่า กฎหมายนี้ฉบับนี้ครอบคลุมไปถึงการคุกคามในโซเชียลมีเดีย กล่าวคือ บทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวครอบคลุมไปถึงการกระทำคุกคามทางไซเบอร์ได้อีกด้วย

3.2.4.3 พระราชบัญญัติพื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act (RA. 11313))

พระราชบัญญัติพื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act) นี้ครอบคลุมไปถึงการคุกคามทางเพศบนถนน พื้นที่สาธารณะ สังกะยมออนไลน์ สถานที่ทำงาน สถาบันการศึกษา และสถาบันฝึกอบรม

การลงโทษทางกฎหมายในทุกรูปแบบของการคุกคามทางเพศบนถนน และพื้นที่สาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ออนไลน์⁴²

มาตรา 12 บัญญัติว่า

“การคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย คือการกระทำที่อาศัยข้อมูลและการติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยีในการข่มขู่ คุกคาม และทำให้เหยื่อกลัว ไม่ว่าจะผ่านทางกายภาพ จิตใจ และการทำให้มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย การทำให้รู้สึกรังเกียจเพศหญิง คนข้ามเพศ คนรักเพศเดียวกัน และการกีดกัน

³⁹ **Section 2 (The Anti-Bullying Act of 2013 (RA 10627))**

“Bullying”, as defined, refers to any severe or repeated use by one or more students of a written, verbal or electronic expression, or a physical act or gesture, or any combination thereof, directed at another student that has the effect of actually causing or placing the latter in reasonable fear of physical or emotional harm or damage to his property; creating a hostile environment at school; infringing on the rights of another; or materially or substantially disrupting the education process.

⁴⁰ **Section 2-D (The Anti-Bullying Act of 2013 (RA 10627))**

These acts are collectively called “cyber bullying” when committed online.

⁴¹ **Section 3, B-1 (The Anti-Bullying Act of 2013 (RA 10627, Implementing Rules))**

This covers social bullying aiming to belittle another individual or group or gender-based bullying that humiliates another on the basis of perceived or actual sexual orientation and gender identity.

⁴² Philippine Commission On Women. *Safe Spaces Act IRR Signed* (Online). Available : <https://pcw.gov.ph/safe-spaces-act-irr-signed/> [2021, November 11].

ทางเพศ และการแสดงความคิดเห็นในโซเชียลมีเดีย ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารหรือการส่งข้อความไปหาเป็นการส่วนตัวก็ตาม การรुक้าเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัวของเหยื่อผ่านทาง การติดตามการใช้สื่อโซเชียล การส่งข้อความหาเหยื่อซ้ำๆ อัฟโหลดหรือแชร์รูปภาพ เสียง หรือวิดีโอโดยปราศจากความยินยอมของเหยื่อ รวมไปถึงการบันทึกและแชร์ภาพ เสียง หรือข้อมูลอื่นใดของเหยื่อ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือทำการปลอมแปลงเป็นเหยื่อ หรือโพสต์ใส่ร้ายเหยื่อเพื่อทำลายชื่อเสียง หรือยื่นรายงานการล่วงละเมิดอันเป็นเท็จไปยังแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้เหยื่อเงียบ”⁴³

มาตรา 12 พระราชบัญญัติพื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act (RA. 11313)) ได้บัญญัติถึงนิยามของการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียไว้เป็นการเฉพาะ โดยมีการบัญญัติถึงการกระทำที่มีการติดต่อสื่อสารผ่านเทคโนโลยีในการข่มขู่ คุกคาม และทำให้เหยื่อกลัว ไม่ว่าจะผ่านทางกายภาพ จิตใจ และการทำให้มีความรู้สึกไม่ปลอดภัย และการกระทำที่เป็นการรुक้าเข้าไปในพื้นที่ส่วนตัวของเหยื่อผ่านทาง การติดตามการใช้สื่อโซเชียล หรือการส่งข้อความหาเหยื่อซ้ำๆ ซึ่งการกระทำดังกล่าวผู้วิจัยเห็นว่าเป็นการกระทำที่เป็นการติดตามผู้อื่นในโซเชียลมีเดียโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา 13 บัญญัติว่า

“การจัดหาตัวบทที่นำไปใช้ในกรณีการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย PNP กลุ่มต่อต้านอาชญากรรมทางไซเบอร์(PNPACG) ซึ่งหน่วยสนับสนุนปฏิบัติการแห่งชาติของPNP คือหน่วยรับผิดชอบหลักในการจัดหากฎหมายของฟิลิปปินส์ที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมทางไซเบอร์ โดยต้องรับคำร้องเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศโดยกระทำการผ่านโซเชียลมีเดียและทำการจับกุมผู้กระทำความผิด หน่วยสอบสวนอาชญากรรมทางไซเบอร์ และศูนย์ประสานงาน(CICC) ของ DICTต้องเข้าร่วมกับ PNPACG ในการจัดเตรียมอย่างเหมาะสม ค้นหามาตรการที่มีประสิทธิภาพในการติดตามและลงโทษในการกระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย”⁴⁴

⁴³ Section12 (Safe Spaces Act (RA. 11313)) *Gender-Based Online Sexual Harassment.*

Gender-based online sexual harassment includes acts that use information and communications technology in terrorizing and intimidating victims through physical, psychological, and emotional threats, unwanted sexual misogynistic, transphobic, homophobic and sexist remarks and comments online whether publicly or through direct and private messages, invasion of victim’s privacy through cyberstalking and incessant messaging, uploading and sharing without the consent of the victim, any form of media that contains photos, voice, or video with sexual content, any unauthorized recording and sharing of any of the victim’s photos, videos, or any information online, impersonating identities of victims online or posting lies about victims to harm their reputation, or filing, false abuse reports to online platforms to silence victims.

⁴⁴ Section13 (Safe Spaces Act (RA. 11313)) *Implementing Bodies for Gender-Based Online Sexual Harassment.*

มาตรา 14 บัญญัติว่า

“ค่าปรับสำหรับการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย ในโทษจำคุกต้องจำคุกในเรือนจำในระยะเวลาพอสมควร หรือโทษปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนเปโซ แต่ไม่เกินห้าแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลต้องใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย

ถ้าผู้กระทำความผิดมีสภาพเป็นนิติบุคคล ใบอนุญาตหรือสิทธิสัมปทานต้องถูกเพิกถอนโดยอัตโนมัติ และบุคคลผู้ซึ่งมีส่วนรับผิดชอบในนิติบุคคลนั้นประกอบด้วย ผู้ติดต่อหรือผู้รายงานสื่อสิ่งพิมพ์ รวมถึงผู้จัดการ ผู้ติดต่อ และผู้ถ่ายทอดสื่อทางวิทยุหรือโทรทัศน์ในกรณีมีการแพร่เสียงแพร่ภาพออกสื่อ ในกรณีคนต่างด้าวผู้ซึ่งกระทำการคุกคามทางเพศผ่านสื่อออนไลน์ต้องถูกเนรเทศหลังจากได้รับโทษและได้จ่ายค่าปรับตามกฎหมาย

ข้อยกเว้นการกระทำที่บัญญัติขึ้นและการกำหนดโทษของการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียได้รับอนุญาตให้เขียนได้โดยคำสั่งศาลเพื่อให้เจ้าหน้าที่รักษาความสงบใช้การบันทึกเสียงหรือคัดลอกสิ่งเหล่านั้นเป็นหลักฐานในการพิจารณาคดีทั้งทางแพ่งและทางอาญา หรือในการสอบสวนอาชญากรรม โดยมีเงื่อนไขว่าในการเขียนคำสั่งนั้นต้องเขียนเฉพาะประเด็นปัญหา หรือยินยอมให้เขียนสิ่งที่เกี่ยวข้องและการไต่สวนภายใต้คำสาบาน หรือการเขียนตามคำยืนยันของผู้ยื่นคำร้องหรือประจักษ์พยาน และเพื่อแสดงให้เห็นว่ามีเหตุอันควรที่เชื่อได้ว่าการกระทำการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียเกิดขึ้น หรือมีการกระทำที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการกระทำความผิด และนั่นจะเป็นการได้มาซึ่งหลักฐานสำคัญที่ใช้ในการพิพากษาตัวบุคคล หรือใช้แก้ปัญหา หรือป้องกันการเกิดอาชญากรรมได้

การบันทึกเสียง รูปภาพ วิดีโอ รวมไปถึงสำเนาต่างๆของบุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งเป็นการละเมิดมาตราก่อนหน้าต้องไม่ถูกอ้างเป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีอื่น ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาคดีแบบกึ่งตุลาการ นิติบัญญัติ หรือการพิจารณาหรือการสอบสวนโดยอนุญาตตุลาการ”⁴⁵

For gender-based online sexual harassment, the PNP Anti-Cybercrime Group (PNPACG) as the National Operational Support Unit of the PNP is primarily responsible for the implementation of pertinent Philippine laws on cybercrime, shall receive complaints of gender-based online sexual harassment and develop an online mechanism for reporting real-time gender-based online sexual harassment acts and apprehend perpetrators. *laUphi* The Cybercrime Investigation and Coordinating Center (CICC) of the DICT shall also coordinate with the PNPACG to prepare appropriate and effective measures to monitor and penalize gender-based online sexual harassment.

⁴⁵ Section 14 (Safe Spaces Act (RA. 11313))

มาตรา 14 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติพื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act (RA. 11313)) ได้กำหนดโทษค่าปรับสำหรับการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย ในโทษจำคุกต้องจำคุกในเรือนจำในระยะเวลาพอสมควร หรือโทษปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งแสนเปโซ แต่ไม่เกินห้าแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลต้องใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย กล่าวคือไม่ได้มีการกำหนดจำนวนโทษจำคุกและโทษปรับที่แน่นอน โดยให้เป็นดุลพินิจศาลในการพิจารณาโทษจำคุกและโทษปรับตามสมควร

ผู้วิจัยได้ศึกษาและพิจารณาแล้วเห็นว่าด้วยบทกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์มีการกำหนดให้ใช้บทบัญญัติที่ว่าด้วยการคุกคามทางเพศในชีวิตจริงมาบังคับใช้ถึงการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียด้วย อีกทั้งยังเป็นประเทศที่มีด้วยบทกฎหมายกำหนดให้มีการตั้งหน่วยงานขึ้นมาเฉพาะเพื่อทำการกำกับดูแลเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว โดยเฉพาะแต่ในส่วนการกำหนดบทลงโทษนั้นจะเน้นให้เป็นดุลพินิจของศาลมากกว่าที่จะกำหนดไว้ในด้วยบทกฎหมายอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตามมาตรการต่างๆของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ก็มีความน่าสนใจที่จะนำมาเป็นแนวทางในการบัญญัติด้วยบทกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียของประเทศไทยได้

Penalties for Gender-Based Online Sexual Harassment. -The penalty of prison correccional in its medium period or a fine of not less than One hundred thousand pesos (P100,000.00) but not more than Five hundred thousand pesos (P500,000.00), or both, at the discretion of the court shall be imposed upon any person found guilty of any gender-based online sexual harassment.

If the perpetrator is a juridical person, its license or franchise shall be automatically deemed revoked, and the persons liable shall be the officers thereof, including the editor or reporter in the case of print media, and the station manager, editor and broadcaster in the case of broadcast media. An alien who commits gender-based online sexual harassment shall be subject to deportation proceedings after serving sentence and payment of fines.

Exemption to acts constitutive and penalized as gender-based online sexual harassment are authorized written orders of the court for any peace officer to use online records or any copy thereof as evidence in any civil, criminal investigation or trial of the crime: *Provided*, That such written order shall only be issued or granted upon written application and the examination under oath or affirmation of the applicant and the witnesses may produce, and upon showing that there are reasonable grounds to believe that gender-based online sexual harassment has been committed or is about to be committed, and that the evidence to be obtained is essential to the conviction of any person for, or to the solution or prevention of such crime.

Any record, photo or video, or copy thereof of any person that is in violation of the preceding sections shall not be admissible in evidence in any judicial, quasi-judicial, legislative or administrative hearing or investigation.

เมื่อพิจารณาถึงตัวบทกฎหมายของสหรัฐอเมริกา รัฐแคลิฟอร์เนีย เครีรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐอินเดีย และสาธารณรัฐฟิลิปปินส์แล้วจะเห็นได้ว่า ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา หรือมีการตรากฎหมายขึ้นมาใหม่เพื่อนำมาปรับใช้ในกรณีหากเกิดการคุกคามทางเพศในโซเชียมมีเดียซึ่งมีโทษจำคุก และโทษปรับที่มากเพียงพอจะสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดดังกล่าวได้ ซึ่งแตกต่างกับประเทศไทยที่ยังไม่มีตัวบทกฎหมายใดที่สามารถนำมาปรับใช้กับการคุกคามทางเพศในโซเชียมมีเดียได้โดยตรง และเมื่อมีการนำมาปรับใช้ก็เป็นเพียงตัวบทกฎหมายที่มีโทษสถานเบาจึงไม่อาจแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยได้ทำการเปรียบเทียบตัวบทกฎหมายของสหรัฐอเมริกา รัฐแคลิฟอร์เนีย เครีรัฐออสเตรเลีย สาธารณรัฐอินเดีย สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และประเทศไทย โดยนำเสนอออกมาในรูปแบบตารางเปรียบเทียบเพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาและทำความเข้าใจของตัวบทกฎหมายและการกำหนดบทลงโทษ และสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการบัญญัติตัวบทกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในโซเชียมมีเดียรวมไปถึงกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมกับประเทศไทยต่อไป

ตารางเปรียบเทียบกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ

ประเทศ ปัญหา	สหรัฐอเมริกา มลรัฐแคลิฟอร์เนีย	เครือรัฐออสเตรเลีย	สาธารณรัฐอินเดีย	สาธารณรัฐฟิลิปปินส์	ไทย
1. กฎหมายหรือ มาตรการทาง กฎหมายที่บัญญัติ ว่าด้วยการคุกคาม ทางเพศในโซเชียล มีเดียเป็นการ เฉพาะ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มาตรา 2 และ มาตรา 2-D พระราชบัญญัติ ต่อต้านการกลั่น แกล้ง ค.ศ. 2013 (The Anti- Bullying Act of 2013 (RA 10627))	ไม่มี
1.1 นิยามคำว่า 'การคุกคามทาง เพศในโซเชียล มีเดีย'	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี
1.2 การติดตามทาง โซเชียลมีเดียที่ไม่ ชอบด้วยกฎหมาย (Cyberstalking)	มาตรา 646.9 ประมวลกฎหมาย อาญามลรัฐ แคลิฟอร์เนีย (California Penal Code)	มาตรา 13 พระราชบัญญัติว่า ด้วยอาชญากรรม ความรุนแรงใน ครอบครัวและ ความรุนแรงต่อ ผู้อื่น ค.ศ.2007 (Crimes Act 2007)	มาตรา 354D ประมวลกฎหมาย อาญาสาธารณรัฐ อินเดียแก้ไข เพิ่มเติม ค.ศ.2013 (The India Penal Code Amended 2013)	มาตรา 12 พระราชบัญญัติ พื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act)	นำ มาตรา 397 ประมวลกฎหมาย อาญาของไทยมา ปรับใช้

	<p>1.3 การส่งข้อความ ที่ไม่เหมาะสมทาง เพศ (Sexting)</p>	<p>ไม่มี</p>	<p>มาตรา 359B และ มาตรา 359D พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมาย อาญา(การติดตาม) ค.ศ. 1999 (Criminal Code(Stalking) Amendment Act 1999)</p>	<p>มาตรา 354A (ii) และ (iii) ประมวล กฎหมายอาญา สาธารณรัฐอินเดีย แก้ไขเพิ่มเติม ค.ศ. 2013 (The India Penal Code Amended 2013)</p>	<p>มาตรา 12 พระราชบัญญัติ พื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act)</p>	<p>นำ มาตรา 397 ประมวลกฎหมาย อาญาของ ไทยมา ปรับใช้</p>
--	---	--------------	---	--	--	--

<p>1.4 การแพร่ภาพ วิดีโอ หรือสื่ออื่นๆ ที่เป็นการไปเปลือย ของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต</p>	<p>มาตรา 647 (i) (4) ประมวล กฎหมายอาญามาตร รัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code)</p>	<p>ไม่มี</p>	<p>มาตรา 354C ประมวลกฎหมาย อาญาสาธารณรัฐ อินเดีย แก้ไข เพิ่มเติม ค.ศ.2013 (The India Penal Code Amended 2013)</p>	<p>มาตรา 12 พระราชบัญญัติ พื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act)</p>	<p>มาตรา 14 พระราชบัญญัติว่า ด้วยการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550</p>
<p>1.5 การแอบถ่าย ผู้อื่นซึ่งแสดงให้ เห็นส่วนลับหรือ พฤติกรรมทางเพศ โดยไม่ได้รับความ ยินยอม</p>	<p>มาตรา 647 (i) (2) ประกอบ (3) (A) ประมวลกฎหมาย อาญามาตร รัฐแคลิฟอร์เนีย (California Penal Code)</p>	<p>ไม่มี</p>	<p>มาตรา 354C ประมวลกฎหมาย อาญาสาธารณรัฐ อินเดีย แก้ไข เพิ่มเติม ค.ศ.2013 (The India Penal Code Amended 2013)</p>	<p>มาตรา 12 พระราชบัญญัติ พื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act)</p>	<p>ไม่มี</p>
<p>1.6 การข่มขู่ คุกคามผู้อื่นเพื่อ สนองความต้องการ</p>	<p>ไม่มี</p>	<p>มาตรา 474.15 ประมวลกฎหมาย อาญา ค.ศ.1995</p>	<p>มาตรา 503 ประมวลกฎหมาย อาญาสาธารณรัฐ</p>	<p>มาตรา 12 พระราชบัญญัติ</p>	<p>ไม่มี</p>

	ทางเพศของตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ		(Criminal Code Act 1995)	อินเดีย แก้ไข เพิ่มเติม ค.ศ.2013 (The India Penal Code Amended 2013)	พื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act)	
	1.7 การจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาเพื่อจัดการปัญหาการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดียไว้เป็นการเฉพาะ	ไม่มี	ไม่มี	ไม่มี	มาตรา 13 พระราชบัญญัติพื้นที่ปลอดภัย (Safe Spaces Act)	ไม่มี
2. ด้วยบทที่นำมาปรับใช้กับบทกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิด ไม่มีประสิทธิภาพพอ	2.1 การติดตามทางโซเชียลมีเดียที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย (Cyberstalking)	ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับใน การกระทำผิดครั้งแรก	ระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปี เว้นแต่กระทำความผิดโดยใช้ ความรุนแรง หรือ ผ่าฝืนข้อห้ามหรือ ข้อกำหนดของศาล	ระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินสามปี และระวางโทษปรับในการกระทำผิดครั้งแรก และต้องระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินห้าปีและระวาง	กำหนดค่าปรับ สำหรับการคุกคามทางเพศในโซเชียลมีเดีย ในโทษจำคุก ต้องจำคุกในเรือนจำ ในระยะเวลาพอสมควร หรือ โทษปรับไม่น้อยกว่า	ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

					<p>ควรต้องใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำ ความผิดฐาน ความผิดทางเพศใน โขไซยลมีเดีย</p> <p>กำหนดค่าปรับ สำหรับการคุกคามทางเพศใน โขไซยลมีเดีย ในโทษจำคุก ต้องจำคุกในเรือนจำ ในระยะเวลาพอสมควร หรือ โทษปรับไม่น้อยกว่า หนึ่งในแสนเปโซ แต่ไม่เกินห้าแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลต้องใช้ดุลพินิจ</p>	ไม่มี
2.5 การข่มขู่ คุกคามผู้อื่นเพื่อสนองความต้องการทางเพศของตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ	ไม่มี	<p>ระวางโทษจำคุก สูงสุดไม่เกินเจ็ดปี ในกรณีข่มขู่ว่าจะทำร้าย และ ระวางโทษจำคุกสูงสุดไม่เกินสิบปีกรณีข่มขู่ว่าจะฆ่า</p>	<p>ระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกินสองปี หรือทั้งจำ ทั้งปรับกรณีข่มขู่ให้กลัว</p> <p>ระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือทั้งจำ ทั้งปรับกรณีการข่มขู่เกิดขึ้น โดยบุคคลไม่สามารถระบุตัวตนได้เป็นเหตุ</p>	<p>กำหนดค่าปรับ สำหรับการคุกคามทางเพศใน โขไซยลมีเดีย ในโทษจำคุก ต้องจำคุกในเรือนจำ ในระยะเวลาพอสมควร หรือ โทษปรับไม่น้อยกว่า หนึ่งในแสนเปโซ แต่ไม่เกินห้าแสนเปโซ หรือทั้งจำทั้งปรับ ศาลต้องใช้ดุลพินิจ</p>	ไม่มี	

				ให้ผู้จนถึงแก่ความตาย หรือได้รับอันตรายสาหัส	ด้วยความระมัดระวังในการกำหนดโทษแก่ผู้กระทำความผิดฐานคุกคามทางเพศในไซเชียมัลดีเย
--	--	--	--	--	---

จากการเปรียบเทียบข้างต้น เนื่องจากปัญหาการคุกคามทางเพศในไซเชียมัลดีเยเป็นเรื่องที่ผู้คนที่เริ่มให้ความสนใจจะเห็นได้ว่าด้วยทฤษฎีหมายของต่างประเทศว่าด้วยปัญหาดังกล่าวมีความน่าสนใจแตกต่างกันออกไปตามแต่ละสภาพสังคมของแต่ละประเทศ รวมไปถึงการกำหนดบทลงโทษที่แตกต่างกันไป ปัจจุบันในสังคมไทยนั้นมีการคุกคามทางเพศในไซเชียมัลดีเยเป็นจำนวนมาก เมื่อทำการศึกษามาตรการกฎหมายในประเทศไทยพบว่าประเทศไทยยังไม่มีการคุ้มครองเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ดังนั้นเพื่อให้ผู้กระทำความผิดรู้ลึกเจ็ดหลาบและไม่กล้ามากระทำความผิดซ้ำอีก อีกทั้งยังเป็นการคุ้มครองไม่ให้บุคคลใดได้รับความทุกข์ทรมานไม่ว่าจะทางร่างกายจิตใจ หรือทรัพย์สินเนื่องจากผู้ถูกคุกคามทางเพศในไซเชียมัลดีเยนั้นสามารถมีได้ทุกเพศทุกวัย ผู้วิจัยเห็นควรจึงเห็นว่าควรมีการบัญญัติกฎหมายว่าด้วยการคุกคามทางเพศในไซเชียมัลดีเยพร้อมกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสม ซึ่งจะทำให้ผู้คนในสังคมประเทศไทยสามารถอยู่ร่วมกันอย่างปลอดภัย